การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2565

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย : นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย 3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย 1) ประสิทธิภาพของของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.32/85.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การการพัฒนาความสามารถ

ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน จับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.62, $S.D.$=0.06)

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ประสิทธิภาพ และความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

Title : Development of Thai Reading Comprehension Ability by Using KWL Technique as Part of the Skill Exercises of Mathayom Suksa 1 Students
Author : Miss Nuttapa Sata
Degree : Master of Education (Curriculum and teaching fields) Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Dr. Prayong Hatthaprom
Associate Professor Dr. Prasopsuk Rittidet
Year : 2022

ABSTRACT

This research aims to 1) Develop activities for learning Thai reading comprehension. of high school students 1Using the KWL technique to assemble the skill exercises to be effective according to the 80/80 criteria. 2) Comparison of students' reading comprehension ability using KWL technique as part of the skill exercise. before and after school, and 3) Study student satisfaction to the learning activities by using the KWL technique together with the Thai reading comprehension skills exercise. Thai language The sample group was the Mathayom Suksa 1 students at Non Pho Si Wittayakom School, the second semester of the academic year 2021, with a total of 23 students in 1 classroom. by using a group randomization technique. Research tools are: 1) Plan of activities for learning Thai reading comprehension by using KWL technique to accompany the skill exercises. 2) Thai reading comprehension skills practice form 3) the reading comprehension test; and 4) Student satisfaction questionnaire The statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation. and t-test (Dependent Samples)

The research results 1) The effectiveness of learning activities for the development of Thai reading comprehension abilities. of Mathayomsuksa 1 students by using the KWL technique to assemble the skills exercises It has an efficiency of 84.32 /85.87, which meets the specified criteria. 2) The Thai reading comprehension abilities of the students who received the learning activities for the development of Thai reading comprehension

abilities by using the KWL technique as part of the skill exercises. after school is higher than before statistically significant at the .05 level and 3) Students are satisfied with teaching and learning to develop reading ability. Comprehend Thai language by using KWL technique to assemble skills exercises Overall, it was at the highest level ($\overline{X}$ =4.62, $S.D.$=0.06)

Keywords: KWL Technique Analysis, Skills, Efficiency and Satisfaction Exercises

_____ Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและแนะนำเป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. ประยงค์ หัตถพรหม และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รามทั้ง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ ห่วงใย และให้กำลังใจด้วยดี เสมอมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตร์ตราจารย์ ดร.อพันตรี พูลพุทธา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ ที่สละเวลามาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ต่อไป

ขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย นายดำรง ศิริมาลา, นายนำชัย ปัดชาสุวรรณ์, นิตยา ทองดี ,คุณครูจักริน บุษราคำ และคุณครูเรไร เพ็งวิชัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอบใจนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา คุณครู อาจารย์ตลอดผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงาน

นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ก
ABSTRACT ..... ค
กิตติกรรมประกาศ ..... จ
สารบัญ ..... ฉ
สารบัญตาราง ..... ซ
สารบัญภาพ ..... ฌ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 4
1.3 สมมติฐาน 4
1.4 ขอบเขตการวิจัย 4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม 8
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 8
2.2 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ 14
2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (Know Want Learned) 20
2.4 แผนจัดการเรียนรู้ 26
2.5 ประสิทธิภาพ 34
2.6 แบบฝึกทักษะ 36
2.7 ความพึงพอใจ 43
2.8 วิจัยที่เกี่ยวข้อง 50
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย 57

หัวเรื่อง **หน้า**

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 58
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 58
3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย 59
3.4 แบบแผนการทดลอง 67
3.5 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล 67
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 72
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 72
4.2 ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล 72
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 77
5.1 สรุป 77
5.2 อภิปรายผล 77
5.3 ข้อเสนอแนะ 80
บรรณานุกรม 81
ภาคผนวก 86
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัย 87
ภาคผนวก ข ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ 115
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 121
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ 127
การเผยแพร่ผลงานวิจัย 133
ประวัติผู้วิจัย 134

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน 12
2.2 การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL 23
2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน 12
3.1 แผนจัดการเรียนรู้ 60
3.2 การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย 64
3.3 แบบแผนการทดลองแบบ 67
4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ... 73
4.2 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน 75
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ 75

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวคิดทฤษฎีวิจัย 18
2.2 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Chase and Clark 19
2.3 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Rumelhart 19
2.4 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Frederiken 20
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย 57

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาลำความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ มาตรา 24 ยังกล่าวอีกว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ประเภทต่าง ๆ และ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 8-9)

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีสาระการเรียนรู้อยู่ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม และในสาระที่ผู้วิจัยเลือกทำการวิจัย คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ทั้งนี้การอ่านถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ และความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน หากผู้เรียนรักการอ่าน สามารถอ่านได้อย่างแตกฉาน ก็จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเป็นการสร้างนิสัยถาวรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้หากเด็กไทยสามารถอ่านเขียนและใช้ภาษาไทยได้ดี ถูกต้อง คล่องแคล่ว ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ มีประสิทธิภาพขึ้น (ปาฏินา วงศ์เลขา, 2552, น. 91-92) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นหนักเรื่องการอ่านจับใจความ เพราะการอ่านจับใจความมีความสำคัญ คือ เมื่อผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาแล้วสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริง กับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน ตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 17-18)

การจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านจับใจความ สุปราณี พัดทอง (2543, น. 66-67) ได้สรุปแนวทางการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้ 1) อ่านเรื่องที่ต้องการจับใจความสำคัญ โดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักสอดคล้องกับเรื่อง โดยอ่านตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้เห็นเนื้อหาส่วนรวม แล้วตอบคำถามให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำ และได้ผลอย่างไร โดยสังเกตลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องซึ่งทำให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมไปด้วย 2) พิจารณาใจความสำคัญจากแต่ละย่อหน้า โดยหนึ่งย่อหน้าต้องมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว 3) นำใจความสำคัญของเรื่องที่จับมาได้ทั้งหมดมาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสละสลวยโดยรักษาเนื้อความเดิมไว้จะได้ใจความสำคัญของทั้งเรื่อง 4) เมื่อเรียบเรียงเสร็จแล้วควรทบทวนว่า เนื้อความต่อเนื่องกันดีหรือไม่ มีความสำคัญครบถ้วนหรือไม่ ดังที่ สุริยา เพ็งลี (2552, น. 29) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและหมายความว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน

ปัญหาการอ่านจับใจความ จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า มีอยู่ 3 ประการ คือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง 2) ปัญหาที่มาจากตัวนักเรียน ซึ่งมาจากสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกันและมีระดับความสามารถในการอ่านก็แตกต่างกัน 3) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านไม่เพียงพอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, 8) จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นปัญหาที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง แต่ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้ฝึกประสบการณ์ในโรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาการอ่านจับใจความของผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถระบุเหตุและผลจากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ และไม่สามารถระบุความสมเหตุสมผลได้ และในสิ่งที่เป็นปัญหาดังกล่าวนี้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์สาระการอ่านด้านการอ่านจับ

ใจความ มีผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนได้ระดับร้อยละ 75 ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งเอาไว้ (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น, 2563, น. 38)

แนวทางการแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีนักวิชาการในประเทศไทยและต่างประเทศได้ใช้วิธีการสอนโดยใช้เทคนิค KWL การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL นั้นได้รับพัฒนาโดย Car and Ogle (1987, น. 626-631) ซึ่งมีขั้นการสอนดังนี้ K หมายถึง What you know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด W หมายถึง What you want to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง และ L หมายถึง What you have learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการอ่านจับใจความ เนื่องจาก วิธีการเรียนแบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนกำลังคิดอะไร มีวิธีการคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวิทย์ มูลคำ, 2545, น. 88) และการอ่านจับใจความจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นครูต้องมีสื่อประกอบการเรียนการสอนโดยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาสื่อประเภทแบบฝึกทักษะ เพื่อใช้ประกอบขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะแบบฝึกทักษะมีความสำคัญ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆอย่างกว้างขวางมากขึ้น (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2554, น. 2)

ดังนั้น จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถระบุเหตุและผลจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถระบุความสมเหตุสมผลได้ แล้วส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 43 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 23 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

2) ความพึงพอใจ

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน (ท 21101) โดยใช้แผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

1) บทสนทนา เรื่อง การซื้อขายผลไม้ การซ่อมและซื้อนาฬิกา การดินทาง และการสอบถามข้อมูล

2) นิทาน เรื่อง ลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า และ พ่อค้าเกวียนผู้รู้ธรณีวิทยา

3) วรรณคดีในบทเรียน เรื่อง กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน

4) บทความ เรื่อง เด็กหญิง 5 ขวบถูกหามส่ง รพ. เหตุโรคคลั่งผอม

5) สารคดี เรื่อง ถนนคนเดินทาง อรสม สุทธิสาคร–แม่น้ำสองสาย ลมหายใจแห่งความคิดถึง

6) เรื่องสั้น เรื่อง มอม

1.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ปีการศึกษา 2564

1.4.5 สถานที่วิจัย

โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนา นิทาน วรรณคดีในบทเรียน บทความ สารคดี และเรื่องสั้น โดยการอ่านจับใจความแล้วผู้เรียนสามารถ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถระบุความสมเหตุสมผลจากสารคดีเรื่องที่อ่านได้ และเก็บคะแนนโดยการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ออกข้อสอบเป็นแบบสถานการณ์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการเรียนการสอน คือ

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน เช่น ให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เกมทางการศึกษา การใช้คำถามพร้อมทั้งแจกและอธิบายการดำเนินกิจกรรมตามใบงาน

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน หมายถึง ขั้น K (What we Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูให้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หมายถึง ขั้น W (What we want to Know) นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครูแล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W และนำแบบฝึกทักษะเข้ามาประกอบการเรียนสอนในกิจกรรมระหว่างการอ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน หมายถึง L (What we have to Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องจากแบบฝึกทักษะ นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลที่ได้รับตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

การวัดและประเมินผล โดยตรวจแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนจัดการเรียนรู้ของนักเรียน

ประสิทธิภาพการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) โดย

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมกันของนักเรียนทุกคน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ที่เก็บคะแนนจากการตรวจแบบฝึกทักษะ

80 ตัวที่สอง (E_2) หมายถึง ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพผลลัพธ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ความรู้สึกที่นักเรียนได้แสดงออก มีความชอบ ความสุข ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความร่วมมือ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยและส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.6.2 ครูได้แนวทางด้านการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ และสามารถนำไปใช้กับชั้นเรียนภาษาไทยชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้

1.6.3 ได้สาระสนเทศการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นอื่นและกลุ่มสระอื่น ๆ ได้สำหรับสถานศึกษาที่สนใจ

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
3. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (Know Want Learned)
4. แผนจัดการเรียนรู้
5. ประสิทธิภาพ
6. แบบฝึกทักษะ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้

และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6-7)

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความ รู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 7)

1. รักชาติศาสน์กษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต

3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้

5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 12)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน มาดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 17-18)

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 และโคลงสี่สุภาพ
ม.1	2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริง กับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท 6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีมาตรฐาน 5 มาตรฐานการเรียนรู้ คือ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และการวิจัยในครั้งนี้ได้นำเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบเรียน หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีเนื้อหาดังนี้ 1) บทสนทนา 2) นิทาน 3) บทความ 4) สารคดี และ 5) เรื่องสั้น

2.2 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

สุริยา เพ็งลี (2552, น. 29) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและหมายความว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 120) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิดซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียงและนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์

สนิท สัตโยภาส (2545, น. 108) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านมุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านให้ได้ การอ่านแบบนี้มักใช้กับการอ่านงานประเภทข่าว สารคดี บทความ นิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย เป็นต้น

สุปราณี พัดทอง (2543, น. 65) ได้ให้ความหมายของคำว่าอ่านจับใจความว่า หมายถึง ความคิดอันเป็นแกนหรือหัวใจของเรื่อง ที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริง ความเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, น. 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่าการอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องของหนังสือแต่ละเล่มว่า คืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ
2. ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้นในกรณีเรื่องที่อ่านมีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นมีใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ ซึ่งอาจมีได้หลายประเด็น

ไพทูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่น ๆ (2540, น. 66) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความว่า การอ่านเพื่อจังใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดใจแนวความคิดและทัศนคติของผู้เขียน

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและหมายความว่าอย่างไร

ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญของการอ่านจับใจความ ดังแนวคิด ทฤษฎี และเอกสาร ต่อไปนี้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (2547, น. 4) สรุปความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูลความรู้และได้รับทราบความเคลื่อนไหว ตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคม นอกจากนี้ การอ่านยังสามารถพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นอีกด้วย ผู้รับสารจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้รับสารสามารถส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้องกระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องที่อ่านได้ก็คือการจับใจความ ฉะนั้น การจับใจความสำคัญจึงนับเป็นหัวใจของการอ่าน

กรมวิชาการ (2546, น. 188) สรุปความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า คือ การอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญที่อ่านได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, น. 17) สรุปความสำคัญการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ ความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้นและเป็นพื้นฐาน สำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความ คือ การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม เพราะในสังคมปัจจุบันเป็นยุคของการส่งข้อมูลข่าวสาร การอ่านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการรับข่าวสารข้อมูลความรู้และได้รับทราบความเคลื่อนไหวและความเป็นไปของสังคม

ประเภทของการอ่านจับใจความ

ธิดา โมลิกรัตน์ และนภาลัย สุวรรณธาดา (2544, น. 569) ได้แบ่งประเภทการอ่านจับใจความว่า มี 2 แบบ คือ

1. การอ่านจับใจความรวม เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อสำรวจว่าใจความสำคัญของเรื่องนั้นมีลักษณะหรือจุดมุ่งหมายอย่างไร รายละเอียดของเนื้อหามีความสัมพันธ์กันอย่างไร หนังสือเล่มนั้นมีคุณค่าที่จะเสียเวลาอ่านอย่างละเอียดหรือไม่ และควรซื้อหรือไม่ หรือควรยืมหนังสือนั้นหรือไม่ การอ่านจับใจความรวมเป็นขั้นการอ่านขั้นต้นที่จะเลือกอ่านหนังสือเล่มนั้นต่อไป วิธีการอ่านคือ การดูและสังเกตรูปเล่มหนังสือส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ เพื่อดูว่าเป็นหนังสือแนวใด

น่าสนใจเพียงใด ต่อจากนั้นก็ตรวจดูสารบัญ ดูหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยอย่างคร่าว ๆ เพื่อมองการลำดับเนื้อหาว่าจะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างไร มีความเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันอย่างไร และโครงร่างส่วนรวมของหนังสือชี้ให้เห็นหนังสือมีสาระตรงตามที่เราต้องการ เมื่อพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของหนังสือดูแล้ว เราก็สรุปความคิดเห็นได้ว่า หนังสือเล่มนั้นมีลักษณะอย่างไร มีจุดหมายอย่างไร และเรื่องใดน่าสนใจเป็นพิเศษ การอ่านจับใจความรวม เป็นการอ่านที่เรามักใช้ในการเลือกหนังสือวิชาการหนังสือสารคดีต่าง ๆ อาทิ หนังสือสารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ จดหมายเหตุเป็นต้น

2. การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญด้วยการจดบันทึกย่อหรือจดไว้ในสมองหรือด้วยการขีดเส้นใต้ในหนังสือนั้น ใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับอาจมีหลายลักษณะตาม แต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจเป็นแนวคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนหรือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องอย่างไรก็ตามการอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์หรือวิเคราะห์งานเขียนในส่วนต่าง ๆ ได้อย่างถี่ถ้วน รวมทั้งยังทำให้ผู้อ่านสนใจศึกษาเรื่องนั้นเป็นพิเศษ ถ้าผู้อ่านมีความสนใจในเรื่องทำนองนั้นมาก่อนแล้ว

พนิตนันท์ บุญพามี (2542, น. 78) สรุปการอ่านจับใจความว่า สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะคือ การอ่านโดยละเอียด คือ การอ่านเพื่อเก็บความที่เป็นสาระประเด็นต่าง ๆ อย่างละเอียดตลอดเรื่องสามารถรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องได้อย่างกระจ่างแจ้ง ในขณะที่ลักษณะที่สอง คือ การอ่านโดยสรุป คือ การอ่านที่เก็บความเฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่อง ผู้อ่านสามารถรับรู้ทำความเข้าใจเนื้อหาสำคัญของเรื่องได้

สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านจับใจความ มีด้วยกัน 2 ประเภท คือ 1) การอ่านจับใจความรวม เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อสำรวจว่าใจความสำคัญของเรื่องนั้นมีลักษณะหรือจุดมุ่งหมายอย่างไร และ 2) การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่เก็บความเฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่อง

ขั้นตอนของการอ่านจับใจความ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (2547, น. 42) กำหนดขั้นตอนและวิธีการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ให้เข้าใจนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ระดับประโยค ย่อหน้า และเนื้อเรื่องทั้งหมดตามลำดับ การที่จะเข้าใจเรื่องราวทุกระดับนี้อยู่ที่ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านการทำความเข้าใจเรื่องราว ระดับประโยคนั้นไม่ซับซ้อน ผู้อ่านสามารถจับสาระได้เพียงตั้งคำถามว่า ประโยคนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครหรืออะไรและผู้นั้นหรือสิ่งนั้นกำลังทำอะไรได้ง่ายขึ้น เพราะเข้าใจโครงสร้างของย่อหน้าในทางตรงกันข้าม ถ้าย่อหน้าที่อ่านผู้เขียนได้เขียนขึ้นโดยไม่ยึดหลักการเขียนย่อหน้าเขียนไปเรื่อย ๆ ไม่มีความคิดหลักหรือไม่มีประโยคความสำคัญ ผู้อ่านจะจับ

ใจความสำคัญได้ช้า หรืออาจจับใจความสำคัญได้ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าของเรื่องได้ก็เท่ากับจับใจความสำคัญของเรื่องได้แล้ว

สุปราณี พัดทอง (2543, น. 66-67) สรุปแนวทางการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่ต้องการจับใจความสำคัญ โดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่องเพราะชื่อเรื่องมักสอดคล้องกับเรื่อง โดยอ่านตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้เห็นเนื้อหาส่วนรวม แล้วตอบคำถามให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำ และได้ผลอย่างไร โดยสังเกตลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องซึ่งทำให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมไปด้วย

2. พิจารณาใจความสำคัญจากแต่ละย่อหน้า โดยหนึ่งย่อหน้าต้องมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว

3. นำใจความสำคัญของเรื่องที่จับมาได้ทั้งหมดมาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสละสลวยโดยรักษาเนื้อความเดิมไว้จะได้ใจความสำคัญของทั้งเรื่อง

4. เมื่อเรียบเรียงเสร็จแล้วควรทบทวนว่าเนื้อความต่อเนื่องกันดีหรือไม่มีความสำคัญครบถ้วนหรือไม่

ไพฑูรย์ สินสารัตน์ และคนอื่น ๆ (2540, น. 67) ได้กำหนดขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. พิจารณาความที่ละย่อหน้า หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดหรือปลีกย่ออื่น ๆ ซึ่ง ได้แก่ ตัวอย่าง สำนวน อุปมาอุปไมย ข้อความเปรียบเทียบ ตัวเลข สถิติ วันเดือนปี (ในกรณีที่ไม่ต้องการผลทางตัวเลข) ตลอดจนคำถามหรือคำพูดสรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตัวเอง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการอ่านจับใจความ คือ 1) อ่านเรื่องที่ต้องการจับใจความสำคัญโดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่อง 2) พิจารณาใจความสำคัญจากแต่ละย่อหน้า 3) นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้เป็นภาษาของตนเองโดยรักษาเนื้อความเดิมไว้

ปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544, น. 8) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านว่ามี 3 ประการ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง

2. ปัญหาที่มาจากตัวนักเรียน ซึ่งมาจากสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกันและมีระดับความสามารถในการอ่านก็แตกต่างกัน

3. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านไม่เพียงพอ

สรุปได้ว่า ปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน มีด้วยกัน 3 สาเหตุหลักคือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู 2) ปัญหาที่มาจากตัวนักเรียน และ 3) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐ์วิทย์ (2545, น. 58-62) ได้กล่าว ทฤษฎีการอ่านหมายถึง ข้อสรุปเกี่ยวกับการอ่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการอ่านในหลายรูปแบบดังนี้

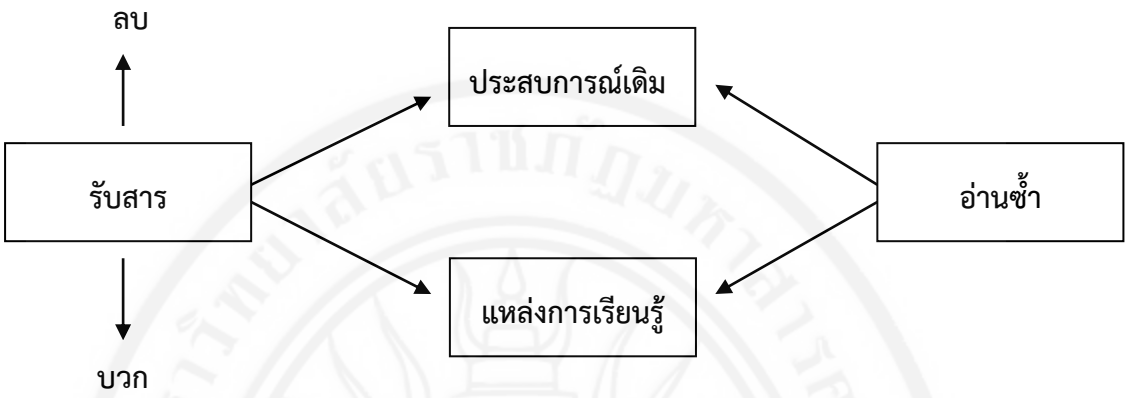
1. ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความเป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็นหลักในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีความสำคัญเมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำใจความแต่ละข้อความมารวมกันให้ต่อเนื่องแล้วทำความความเข้าใจข้อความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง ทฤษฎีนี้ยังแยกออกไปตามแนวคิดของนักการศึกษา ได้แก่

1.1 ทฤษฎีของ Trobasso การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการคือ ผู้อ่านรับรู้สารต่อจากนั้นกระทำการเปรียบเทียบอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผินจนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ ดังภาพที่ 2.1

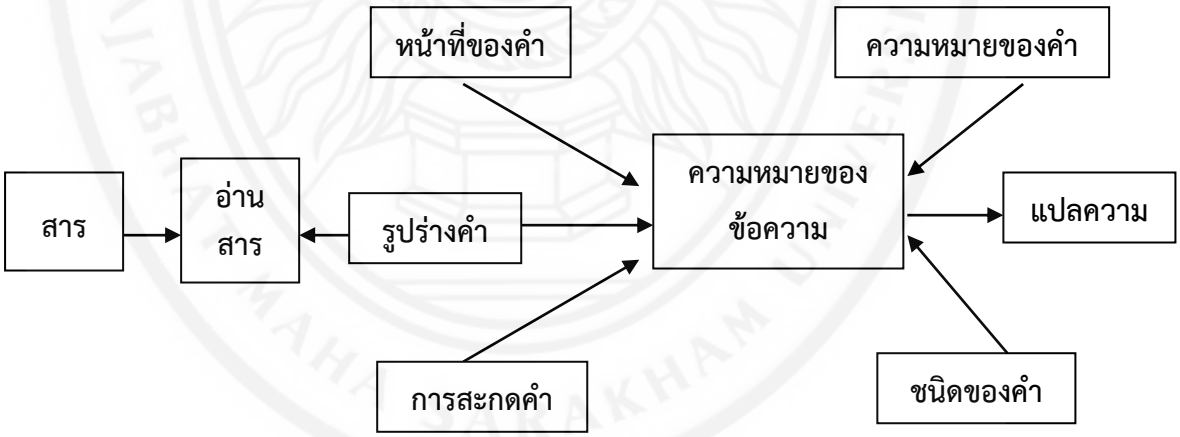
ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Trobasso (สุนันทา มั่นเศรษฐ์วิทย์, 2545, น. 58)

1.2 ทฤษฎีของ Chase and Clark เป็นทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Chase and Clark (สุนันทา มั่นเศรษฐ์วิทย์, 2545, น. 59)

1.3 ทฤษฎีของ Rumelhart ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อนแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Rumelhart (สุนันทา มั่นเศรษฐ์วิทย์, 2545, น. 60)

2. ทฤษฎีเน้นการวิเคราะห์ข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย ผู้สนับสนุนนี้ ได้แก่

2.1 ทฤษฎีของ Dawes ได้กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงประโยคให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน

2.2 ทฤษฎีของ Frederiken ทฤษฎีนี้ได้นำโครงสร้างทางหลักภาษาไทยเป็นแกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยค เข้าใจหน้าที่ของคำ การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยงโดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา โดยมีขั้นตอนแสดงดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนการอ่านตามทฤษฎีของ Frederiken (สุนันทา มั่นเศรษฐ์วิทย์, 2545, น. 61)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการอ่านแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความเน้นให้ความสำคัญของการเป็นหลัก 2) กลุ่มที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความเน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยในประโยค ซึ่งการอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบ ที่อาจเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น การอ่านจับใจความ สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านโดยละเอียด และ การอ่านโดยสรุป ซึ่งขั้นตอนในการอ่านจับใจความ มีดังนี้ 1) อ่านผ่านๆ เพื่อให้ทราบชื่อเรื่อง และเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร 2) อ่านให้ละเอียดอีกรอบ เพื่อให้เข้าใจอย่างชัดเจน 3) อ่านซ้ำตรงที่ไม่เข้าใจอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และ 4) นำมาเรียนเรียบเรียงเป็นประโยคใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL (Know Want Learned)

2.3.1 ความหมายกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านตามที่นักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึงดังนี้

ทัศพร เกตุถนอน (2547, น. 29) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบ KWL หมายถึง กลวิธีการสอนเพื่อความเข้าใจและการสรุปความที่มีขั้นตอนเป็นกระบวนการโดยตัวย่อต่าง ๆ ดังนี้

K = Know หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่แล้ว

W = Want to Know หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้

L = Learned หมายถึง สิ่งที่รู้หลังจากเรียนแล้ว

สุวิทย์ มูลคำ (2545, น. 88) ให้ความหมายของวิธีการเรียนแบบ KWL ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนกำลังคิดอะไร มีวิธีการคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 กระบวนการกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL

การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL ได้รับพัฒนาโดย Car and Ogle (1987, p. 626) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL นี้ว่า เป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ทักษะ ทัศนคติของตนที่มีอยู่ในขณะนั้นไปช่วยตีความในเนื้อเรื่องที่อ่าน และยังเป็นการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เช่น การอ่าน การคิด การพูดการเขียน และการแสดงออกไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้

K ในกระบวนการ K-W-L หมายถึง What you know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสมดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีเกี่ยวข้องที่สำคัญมาก

W ในกระบวนการ K-W-L หมายถึง What you want to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อน การอ่านนี้เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ K-W-L หมายถึง What you have learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

2.3.3 ขั้นตอนกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL

Car and Ogle (1987, pp. 627-629) ได้เสนอแนะขั้นตอนกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL ประกอบไปด้วย

1 ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน

ขั้นที่ 1 K - “What you Know” “รู้อะไรบ้าง” หรือ “นักเรียนรู้อะไร (แล้วบ้าง)”

1. ให้นักเรียนสำรวจแบบเรียน 1 บท
2. ให้นักเรียนลองนึกว่าตนเองรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ
3. ครูเขียนคำตอบไว้บนกระดานดำ

ครูช่วยกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่าน โดยตั้งคำถามว่า จากหัวข้อเรื่องนี้นักเรียนเคยทราบเกี่ยวกับอะไรบ้าง ครูจดไว้บนกระดานดำ ขณะเดียวกันให้นักเรียนเขียนข้อความดังกล่าวลงในกระดาษแบบฝึกหัด กิจกรรมช่วงนี้ เรียกว่า “K” ซึ่งย่อมาจาก “What you Know” ชี้ให้เห็นว่าในการอ่านนั้น นักเรียนไม่ได้เริ่มต้นจากศูนย์ แต่มีความรู้พื้นฐานบางประการที่อาจนำไปช่วยในการชี้แนะหรือตีความในเรื่องที่อ่านได้ หลังจากที่นักเรียนให้ข้อมูลถึงสิ่งที่ตนเอง “รู้อะไรมาแล้ว” ครูจึงบอกให้นักเรียนสำรวจเนื้อหาสาระในบทอ่านที่อ่าน และจัดแบ่งหัวข้อตามลำดับ

ขั้นที่ 2 W - “What you want to know” “ต้องการรู้อะไร” หรือ “นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรบ้าง” ครูเขียนตัวอักษร “W” บนกระดานดำ ซึ่งมาจาก “What you want to know” โดยถามนักเรียนว่า จากหัวข้อเรื่องดังกล่าว นักเรียนต้องการเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง หรือต้องการค้นหาอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทอ่านนี้บ้าง ในขณะเดียวกัน นักเรียนจะบันทึกสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้จากบทอ่านลงในกระดาษแบบฝึกหัดในช่องที่ 2 คือช่อง “W” กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน อีกทั้งยังสร้างแรงจูงใจในการอ่านด้วยขั้นที่ 2 นี้ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำในระยะแรก แต่เมื่อครูให้ฝึกประสบการณ์อย่างต่อเนื่องไปหลาย ๆ สัปดาห์ ความสามารถในการคาดคะเนเนื้อหาในบทอ่านจะเริ่มพัฒนาขึ้น นักเรียนอาจจะต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การหาคำตอบจากแบบเรียน แต่ต้องการเรียนรู้ที่จะหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลอื่น ดังนั้นการเรียนรู้ไม่ได้หยุดนิ่งเพียง แต่ในแบบเรียนเท่านั้น

2 ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน

ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านในแบบเรียน ถ้าเป็นบทอ่านในระดับความยากง่ายปกติ นักเรียนสามารถอ่านเองได้ ครูจึงให้อ่านบทเรียนในใจ แต่ถ้าบทอ่านนั้นยากสำหรับนักเรียน ครูต้องให้ความช่วยเหลือหรืออ่านให้นักเรียนฟัง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากบทอ่าน หลังจากที่บันทึกสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว นักเรียนมักต้องการที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันในกลุ่ม ครูอาจจัดอภิปรายหัวข้อนี้

ขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบความถูกต้องระหว่างความเข้าใจของผู้อ่านกับสิ่งที่อ่านนั้น โดยให้นักเรียนเสาะหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบคำถามที่ผู้เขียนตั้งไว้ตอนต้นหรือตอนท้ายของบทอ่าน และเพื่อไขเนื้อหาสาระที่ต้องการทราบ ตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านในช่อง “W” หลังจากนั้น ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ว่า บทอ่านแต่ละตอนนั้นผู้เขียนแสดงแบบแผนการจัดเนื้อหาสาระประเภทใดเพื่อช่วยในการจับประเด็นสำคัญของบทอ่าน หรือหาใจความหลักและรายละเอียดของบทอ่าน จากกิจกรรมขั้นนี้แสดงว่า ในการอ่านโดยอาศัยความรู้เดิมของนักเรียนประกอบกับความใฝ่รู้ของเขา ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตีความและตรวจสอบความถูกต้องตลอดเวลาที่อ่าน

3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้นที่ 3 L “What you have learned” “เรียนรู้อะไรแล้วบ้าง” หรือ “นักเรียนได้เรียนรู้อะไรแล้วบ้าง” หลังจากการอ่านบทอ่านแล้ว นักเรียนได้รับข้อมูลความรู้ใหม่หรือเรื่องที่นักเรียนต้องการเรียนรู้จากบทอ่าน ครูให้นักเรียนเขียนบันทึกลงในกระดาษแบบฝึกหัด คือช่อง “L” ซึ่งย่อมาจาก “What you have learned” แล้วให้นักนำเสนอความคิดในรูปแบบของแผนภูมิโครงสร้าง โดยการแลกเปลี่ยนกันระหว่างเพื่อนเพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และจัดระบบความรู้ ความคิดขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการพูดและการเขียนสรุปประเด็น

การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL นั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึกโดยใช้ ตารางที่ 1 ช่องดังตัวอย่างข้างล่าง

ตารางที่ 2.2 การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไร)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)

ดังนั้นจะเห็นว่า การฝึกกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค K-W-L ซึ่งในช่อง K นั้นจะช่วยให้นักเรียนดึงความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติเดิมของตนออกมา เพื่อให้พร้อมในการที่จะตีความข้อความที่จะอ่าน ช่อง W จะช่วยสร้างแรงจูงใจ มีวัตถุประสงค์ในการอ่าน ช่อง L จะส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านอย่างถูกต้องทั้งเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์ จัดระบบข้อมูลประเภทโครงสร้างความเรียงโดยการนำเสนอเป็นแผนภูมิหรือการจดบันทึกในโครงสร้างความเรียงประเภทต่าง ๆ

ในการฝึกกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค K-W-L นี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Schmitt and Baumann และ Beth and Hermann ที่ได้เสนอแนวในการพัฒนาควบคุมกระบวนการอ่าน โดยสอนให้ผู้อ่านรู้จักกระบวนการอ่าน ทำให้ผู้อ่านอ่านบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ผู้อ่านรู้จัก

วางแผนการอ่านรู้จักเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาของบทอ่าน มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีการตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านต่อไป

สรุปได้ว่า กลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL หมายถึง กลวิธีการสอนเพื่อความเข้าใจและการสรุปความ ที่มีขั้นตอน ดังนี้ K = Know หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่แล้ว W = Want to Know หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้ และ L = Learned หมายถึง สิ่งที่รู้หลังจากเรียนแล้ว

4. หลักการและทักษะที่เกี่ยวข้องกับการฝึกฝนกลวิธีการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL

Car and Ogle (1987, น. 630-631) ได้เสนอแนะหลักการและทักษะเกี่ยวกับการฝึกฝนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL นี้ว่า การคิดเป็นผลสะท้อนของความเชื่อ การคิดเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจ เป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจและเป็นการทำงานของสมอง ในทางจิตวิทยาแล้วการคิดเป็นการรวบรวมการเรียนรู้ในอดีตที่มีปฏิกิริยาต่อสภาพปัจจุบัน คนเราจะคิดอะไรได้ต้องอาศัยการเรียนรู้ในอดีต การสั่งสมข้อมูลต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดออกมาต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง การคิดจึงเป็นกระบวนการจำต้องมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งนั้น และทัศนคติต่อสถานการณ์นั้น แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณากลั่นกรองเป็นความคิดออกมา การคิดจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ความจำ สติปัญญา การรับรู้ สภาพแวดล้อม และประสบการณ์ในอดีต

การคิดต้องมีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้คิด อาจเป็นเสียงพูด ภาพสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อคนเรารับรู้การกระตุ้นจะเกิดความคิด การคิดจะออกมาใน 5 ลักษณะ คือ

1. คิดแบบระลึก ได้จากความทรงจำ
2. คิดแบบแก้ปัญหา เมื่อมีปัญหามาให้ขบคิด
3. คิดแบบเหตุผล เกิดการวิพากษ์วิจารณ์เกิดการวิเคราะห์
4. คิดแบบสร้างสรรค์ เกิดความคิดเป็นจินตนาการ
5. คิดแบบหยั่งรู้ เกิดความคิดเว็บขึ้นมา เกิดแนวทางใดแนวทางหนึ่งอย่างชัดเจน

ไม่ว่าจะเกิดความคิดแบบใด ตัวผู้คิดจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อนผู้คิดจะคิดเป็นต้องมีการจัดลำดับเรื่องราว นำข้อมูลมารวบรวมจัดลำดับแยกแยะข้อมูลเป็นหมวดหมู่เชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่หรือสภาพแวดล้อมเป็นความคิดใหม่ขึ้นมา การกำกับความเข้าใจในตนเอง อธิบายว่า ในการดำเนินการอ่านเมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้พื้นฐานจากชื่อเรื่องหรือหัวข้อเรื่องแล้ว ให้ตั้งเป้าหมายในการอ่าน โดยตั้งคำถามที่ตนเองต้องการรู้ในช่วงก่อนอ่าน และเมื่อได้แนวคิดบางประการเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วนักเรียนจะมีความพร้อมที่จะปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับบทอ่าน ในช่วงนี้นักเรียนต้องกำกับการเรียนรู้ของตนเองเพื่อตระหนักว่าตนเองเข้าใจบทอ่านหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจจะต้องใช้กลวิธีใดเพื่อแก้ไขความไม่เข้าใจในการกำกับตนเองนั้นมีหลักสำคัญคือ นักเรียนต้องคิดพิจารณาไตร่ตรองถึงคำถาม และเป้าหมายการอ่านที่ตนเองตั้งไว้ในช่วงกิจกรรมก่อนอ่าน และต้องคำนึงถึงข้อมูลที่ผู้เขียนให้มาว่าสอดคล้องกับชื่อเรื่องหรือหัวข้อเรื่องหรือไม่พิจารณาว่าเรื่องที่อ่านนั้นมี

ความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลหรือ ไม่ยิ่งไปกว่านั้นผู้อ่านควรมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่บ้าง เพื่อช่วยในการทำนายคาดเดาบทอ่าน ความล้มเหลวในการทำนายเรื่อง เป็นสัญญาณบอกให้รู้ถึงความล้มเหลวในการทำความเข้าใจในบทอ่าน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดที่ได้จากหัวข้อเรื่อง และจากบทอ่านเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในการทำความเข้าใจ ถ้าข้อมูลในบทอ่านไม่ชัดเจนเพียงพอซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถพบเป้าหมายในการอ่านได้ ผู้อ่านสามารถที่จะปรึกษากับแหล่งความรู้บอกบทอ่านได้ เช่น เปิดพจนานุกรม เปิดหาคำอธิบายศัพท์ด้านหลังของหนังสือ หรือถามบุคคลที่จะตอบคำถามตามเป้าหมายของผู้อ่านได้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้ KWL เป็นกลวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน ขั้นที่ 1 K คือ รู้อะไรบ้าง ขั้นที่ 2 W คือ ต้องรู้อะไร 2) ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน และ 3) ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ขั้นที่ 3 L คือ เรียนรู้อะไรแล้วบ้าง ซึ่งเป็นแนวคิดของ Car and Ogle โดยได้เสนอแนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน หมายถึง ขั้น K (What we Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูให้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หมายถึง ขั้น W (What we want to Know) นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครูแล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน หมายถึง L (What we have to Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลที่ได้รับตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสรุปเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยการบันทึกใส่สมุดส่วนตัวแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.4 แผนจัดการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หรือคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษาหรือตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การวัดและประเมินผล (ชนาธิป พรกุล, 2554, น. 134) ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้หลายทัศนะ ดังต่อไปนี้

รุจิร์ ภู่สาระ (2551, น. 159) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องบอกได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติคืออะไร จะเสริมสร้างกิจกรรมใดเพื่อพัฒนาผู้เรียนบ้าง ในการจัดกิจกรรมครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรผู้เรียนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

โชติกา ภาษีผล (2554, น. 5) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าที่ทำให้ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 51) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นจากแนวการจัดการเรียนของคู่มือครู หรือกรมวิชาการภายใต้กรอบสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 21) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนที่ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าหมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดทำไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ มี

องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษาหรือตลอดภาคเรียน

2.4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ฆนัท ธาตุทอง (2552, อ้างถึงใน เอมมิกา สุวรรณหิตาทร, 2558, น. 21) และชนาธิป พรกุล (2554, น. 134) สรุปความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ทำให้การจัดการการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี
3. ทำให้ครูมีผลงานที่มีศักยภาพเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน
7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน
8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา
9. ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นว่าประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีอยู่หลายประการเนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน สมาน เอกพิมพ์ (2560, น.373-374) ได้อธิบายความจำเป็นที่จะต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิ

1. การกำหนดหลักสูตรที่กว้างเกินไป และกำหนดในลักษณะทั่วไป ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้สอนแบบใดหรือลึกซึ้งเท่าใด

2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรมักถูกกำหนดออกมาในรูปแบบของวัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไป ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้บางครั้งผู้สอนไม่ทราบว่าจะต้องสอนอย่างไรจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้นปฏิบัติตามได้ยาก

3. หลักสูตรไม่ได้กำหนดกิจกรรมไว้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตามเพียงฝ่ายเดียวจึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

4. หลักสูตรไม่ได้กำหนดอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่ชัดเจนครบถ้วน อีกทั้งยังไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ผู้สอนและผู้เรียนมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักเกณฑ์ตามหลักสูตร จึงทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย โดยตามแบบเรียนเป็นหลัก

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 58) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล และยิ่งไปกว่านั้นแผนการจัดการเรียนรู้ยังสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ ใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วยังมีประโยชน์ต่อวงการศึกษาอีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี 2) ทำให้ครูเป็นครูมืออาชีพ 3) ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้ 4) ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง 5) ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน 6) ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และ 7) ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

2.4.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำรายวิชาแต่ละรายวิชาที่จะสอนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า แผนการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบดังแผนที่นำทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยส่วนย่อยที่ผูกโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ไสว ประภาศรี (2553, น. 224) ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนชื่อเรื่อง ประกอบด้วย ชื่อกลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียน ชื่อแผน และเวลา 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียน กิจกรรมเสนอแนะ หรือบันทึกหลังสอน

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สาระสำคัญ เนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2557, น. 87) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประการหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สาระ/เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ขั้นตอนการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในการวางแผนงานใดก็ตาม องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการวางแผน คือ 5W และ 2H ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

W_1 (Why) หมายถึง สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)
W_2 (What) หมายถึง สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)
W_3 (Who) หมายถึง สอนใคร (ใครสอน/สอนใคร)
W_4 (Where) หมายถึง สอนที่ใด
W_5 (When) หมายถึง สอนเมื่อใด
H_1 (How) หมายถึง สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)
H_2 (How) หมายถึง ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 81-82) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สาระสำคัญ 2) ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 385) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียน (เนื้อหา) 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะ (อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้) 8) บันทึกหลังการสอน และ 9) ภาคผนวกของแต่ละแผน (ถ้ามี)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ ๆ 1) ชื่อเรื่อง ประกอบด้วย กลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียน ชื่อแผน วันเวลาที่สอน และครูผู้สอน 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ บันทึกหลังสอน

2.4.4 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน
4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความหลากหลาย

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างเหมาะสมผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความถูกต้องนั้น หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น และความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 59) อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)
6. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. สามารถแปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องสามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำแผน

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีดังนี้ 1) มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน 2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ 3) กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน 4) บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน 5) กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน และ 6) ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้

2.4.5 การจำแนกประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์ (2557, น. 37) กล่าวว่า แผนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมี 3 ประเภท ได้แก่

1. แผนระยะยาว
2. แผนรายหน่วย
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 376-378) ได้แบ่งประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาของการจัดทำแผนซึ่งมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว หรืออาจเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น กำหนดการสอน โครงการสอน หรือแนวการสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดทำเพื่อการวางแผนและเตรียมการในการนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนระยะยาวอาจเป็นการวางแผนที่ยังไม่ให้รายละเอียดมากนัก เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเพิ่มเติมรายละเอียดจากโครงสร้างรายวิชา โดยทั่วไปแล้วการจัดทำกำหนดการสอนควรเขียนในรูปตาราง และมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ส่วนหัวของกำหนดการสอน ต้องระบุว่าเป็นกำหนดการสอนรายวิชาใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ระดับชั้นไหน ระบุสัปดาห์ เรียงจากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน หน่วยกิต รวมไปถึงเวลาที่เรียนต่อภาคเรียน 2) หน่วยการเรียนรู้และหัวข้อเรื่อง 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด ต้องครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4) กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบ วิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชาเป็นหลักในการเลือกเทคนิควิธีการสอน

5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครอบคลุมแหล่งการเรียนรู้ทั้งที่เป็นสถานที่และบุคคล

นอกจากนี้ยังอธิบายถึงลักษณะของกำหนดการสอนที่ดีไว้ว่าควรมีลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ 1) เป็นแนวการสอนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หลักสูตร 2) สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) เขียนถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและระยะเวลาที่กำหนด 4) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย 3) มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 6) มีคาบเวลาเรียนครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

2. แผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวัน รายชั่วโมง หรือรายคาบแผนการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานกำหนด

สรุปได้ว่า ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ มี 3 ประเภท คือ 1) แผนระยะยาว 2) แผนรายหน่วย และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

2.4.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน ไสว ประภาศรี, 2553, น. 226) ได้จำแนกรูปแบบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางทำให้สะดวกในการเขียน แต่ทำให้ยากต่อการดูความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อ

2. กึ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนแบบความเรียงในส่วนแรก ๆ คือ ส่วนหัวของแผนสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ แล้วจึงจะสร้างตาราง ประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

3. ตาราง รูปแบบนี้จะเขียนตารางเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นิยมเขียนใน 3 รูปแบบ คือเขียนแบบบรรยาย แบบตาราง และแบบกึ่งตารางหรือแบบผสม ซึ่งมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันออกไปในการแสดงรายละเอียด และความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ

2.4.7 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน และขั้นตอนการสร้างก็ต้องมีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักการสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

รุจิร์ ภู่สาระ (2551, น. 11) ได้อธิบายว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูมีทิศทางในการสอนที่ชัดเจน ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีหลักการพื้นฐานมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนว่าควรมีเวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะเวลาของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละรายวิชาว่าควรจะใช้เวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอนแต่ละครั้ง ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องผสมผสานเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร หลักจิตวิทยา นวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ และปัจจัยความพร้อมของโรงเรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลา การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 93-94) อธิบายว่าการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นหนึ่งของการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ ให้เข้าใจ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ เขียนสาระเป็นข้อ ๆ พร้อมคำอธิบายสั้น ๆ เขียนสาระสำคัญ ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระจากนั้นศึกษาวิธีการให้เข้าใจ ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือการสอนอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนจะต้องศึกษาเพิ่มเติม ในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอนการสอน ระบุสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้ กำหนดเครื่องมือวัดผลและเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้ โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่ผู้สอนจะนำแผนที่เขียนขึ้นไปจัดการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำ การทำเช่นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีการทำกิจกรรม และคาดเดาคำตอบของผู้เรียนได้ บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

สรุปได้ว่า การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้ 1) วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร 2) วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา 3) วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 4) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ 5) วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล และ 7) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และแผนจัดการเรียนรู้ คือ เครื่องมือและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าจะสอนอะไรในแต่ละชั่วโมง ต้องสอนเนื้อหาสาระใดบ้าง ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สาระสำคัญ เนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

2.5 ประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอน วิธีการและสื่อต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่านวัตกรรม เมื่อใช้กับนักเรียนแล้วเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะประเมินการสอนของตนเองเพื่อนำไปพัฒนาและหาทางเลือกอื่น ๆ ในการพัฒนาการสอนของตนเอง การประเมินการสอนหรือที่เรียกว่าการหาประสิทธิภาพของการสอน (ทัชสน พฤฒเศรณี, 2557, น. 46)

2.5.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

ปิยะธิดา ปัญญา (2562, น.53) กล่าวว่า หลักการของการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยมีเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรม ดังนี้

1. ถ้าประสิทธิภาพด้านการบวนการและก้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

2. ถ้าประสิทธิภาพด้านการบวนการและก้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ประสิทิภาพที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5 สรุปได้ว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกัน ในที่นี้จะยกตัวอย่าง E_1/E_2=80/ 80 ดังนี้

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คืนคะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 (E_2) คืนคะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum \frac{X}{A}}{N} \times 100 \qquad (2\text{-}1)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

X แทน คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม การทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

A แทน คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/ การทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum \frac{Y}{B}}{N} \times 100 \qquad (2\text{-}2)$$

เมื่อ E_1E_2 แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

Y แทน คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

B แทน คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รายวิชาหลักการตลาด โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม กำหนดไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ยึดเกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

2.6 แบบฝึกทักษะ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนต้องรู้จักออกแบบนวัตกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

2.6.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53) ได้กล่าวถึงผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆเพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้นดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้นชัดเจนขึ้นกว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 111) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะว่าเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, น. 641) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

2.6.2 ความสำคัญแบบฝึกทักษะ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, น. 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหรือแบบฝึกหัดสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆอย่างกว้างขวางมากขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 131) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญแบบฝึกทักษะ คือ ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

2.6.3 ขั้นตอนการสร้างและส่วนประกอบแบบฝึกทักษะ

เพื่อให้ได้แบบฝึกที่ดีมีคุณภาพครูควรศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ประภาพรรณ เส็งวงศ์ (2550, น. 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตร
3. กำหนดจุดประสงค์ของแบบฝึก
4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึก
5. จัดทำแบบฝึก
6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. นำไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน
9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึก
10. สรุปและจัดทำรายงานผล

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 61-62) ได้กล่าวถึงการกำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกเป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้อย่างไรเช่นใช้เป็นงานฝึกท้ายบทเรียนใช้เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย

- ส่วนประกอบของแบบฝึกจะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุดอะไรบ้างและมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่เช่นแบบทดสอบหรือแบบบันทึกผลการประเมิน
- สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน
- จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก
- ขั้นตอนในการใช้บอกข้อตามลาดับการใช้และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น
- เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีองค์ประกอบดังนี้

- ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย
- จุดประสงค์
- คำสั่ง
- ตัวอย่าง
- ชุดฝึก
- ภาพประกอบ
- ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน
- แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 62-64) ได้กล่าวถึงข้อเสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึกโดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลายมิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่ายไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อนส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่นๆก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคนซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายากดังนี้

1.แบบถูกผิดเป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่าให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหาซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือโดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคาตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือมาจับคู่กับ

คาถามให้สอดคล้องกันโดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความเป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไปซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหมายตัวเลือกเป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบโดยจะมี 2 ส่วนคือส่วนที่เป็นคำถามซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ชัดเจนไม่คลุมเครือส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือกคือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัยคือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถามผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถโดยไม่จำกัดคาตอบแต่กำจัดคำตอบแต่จำกัดในเรื่องเวลาอาจใช้คำถามในรูปทั่วๆไปหรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่างๆก็ได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 65) ได้กล่าวถึงการเสนอแนะการสร้างแบบฝึกว่าขั้นตอนการสร้างแบบฝึกจะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเช่น
   - ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทาการสอน
   - ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
   - ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
   - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้างกำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุดพร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, น. 21) ได้กล่าวถึงการอธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสาหรับการจัดทำแบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทา
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่นๆ เช่น
   4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
   4.2 บัตรคำสั่ง
   4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
   4.4 แบบทดสอบหลังฝึก
5. นำแบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างและส่วนประกอบแบบฝึกทักษะ มีดังนี้ 1) วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์ 3) ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์ และ 4) สร้างแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะ

2.6.4 หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะ สิ่งที่ผู้สร้างควรคำนึงถึงคือหลักจิตวิทยา เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียนแต่ละวัย หลักสำคัญมีดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2548, น. 51) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดด์นักจิตวิทยากลุ่มประพฤตินิยม เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (Trial and error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดด์ มีดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of use and disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากมีการใช้บ่อย ๆ

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law ofeffect) เมื่อบุคคลได้รับผลพึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 114) ได้กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกที่ดีนอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึก จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนี้

1. ความใกล้ชิด หมายถึง กรณีที่ว่า ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่นักเรียนเป็นอย่างมาก

2. การฝึก เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่นักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเอง การเฉลยคำตอบให้จะช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้เกิดแก่นักเรียน

4. การจูงใจ หมายถึง การจัดแบบฝึกหัด เรียงจากแบบฝึกหัดง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบ

สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้แก่ 1) ความใกล้ชิด 2) การฝึก 3) กฎแห่งผล และ 4) การจูบใจ

2.6.5 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้น ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนตลอดจนคำนึงถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนองพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน นอกจากนี้แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
ซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 47) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 112) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน
2. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
3. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
6. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
7. ควรมีหลายรูปแบบ
8. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี คือ มีความเหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคำอธิบายรายละเอียดในการทำแบบฝึกหัด เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเรียนมาแล้ว ใช้เวลาในการทำที่มีความเหมาะสม มีตัวอย่างประกอบ มีความน่าสนใจ

2.6.6 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 111) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. ทำให้ครูเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง
3. ทำให้ครูทราบเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
4. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, น. 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นเครื่องมือมี่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะ
2. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลการให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
3. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน
4. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
5. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
6. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนและแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที
7. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในบทเรียนจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
8. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ
9. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไปนอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ คือ เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนช่วยเสริมทักษะให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง และช่วยให้ครู

มองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนและแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที และแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาสาระที่เรียนผ่านมาแล้ว ซึ่งการสร้างแบบฝึกทักษะต้องศึกษา วิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาด้วยจึงจะได้แบบฝึกที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ ดังนั้นการที่จะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม จากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพอใจนั้นได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2529, น. 15) นอกจากนี้มีนักการศึกษาตลอดจนนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

Morse (1958, น. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียดทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1970, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เป็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างถึงใน ภนิดา ชัยปัญญา, 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น. 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้ เกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสินใจ (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

สมหมาย เปียถนอม (2551, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่าง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการที่ทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ ความรู้สึกที่นักเรียนได้แสดงออก มีความชอบ ความสุข ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความร่วมมือ

2.7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard and Shelly (1975, น. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสรุปไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษาและแสดงทัศนะ เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ พอสรุปได้ดังนี้

Herzberg (1970, น. 113-115, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

Vroom (1964, อ้างถึงใน วสันต์ เตชะฟอง, 2549, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลจากบุคคลนั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจโดยความหมายของความพึงพอใจสามารถทดแทนความหมายของทัศนคติได้ บางที เรียกว่าทฤษฎี V.I.E. มีองค์ประกอบทฤษฎีที่สำคัญ คือ ความพึงพอใจ (Valence) เครื่องมือ หรือวิถีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ (Instrumentality) และ ความคาดหวัง (Expectancy) ภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนอง ความต้องการ

หรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจและในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไป อีกเรื่อย ๆ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

แรงจูงใจ = ผลของความพึงพอใจ + ความพึงพอใจ

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อครูผู้สอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม ตลอดจนความคาดหวังที่ผู้เรียนคาดหมายไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหมายไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกันถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนรู้ กิจกรรมนั้น ๆ และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจก็จะต่ำไปด้วย (สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 7)

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 4) อธิบายว่า ความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกันและแน่งน้อย พงษ์สามารถ อธิบายว่า หมายถึง ท่าทีทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากท่าทีที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ 3 ประการ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล และ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

จากทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดความพึงพอใจในข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ มีนักการศึกษากล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978, อ้างถึงในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540, น. 141-144) กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศตามมาตรฐาน เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ 2) ความต้องการสัมพันธภาพ (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น 3) ความต้องการอำนาจ (Hierarchy of needs) เป็นความต้องการที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่น

2. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (1970, อ้างถึงใน จันทร์เพ็ญ ภูโสภา, 2558, น. 225-226) กล่าวว่า ความต้องการ (Needs) เป็นภาวะที่เกิดจากอินทรีย์สูญเสียสมดุลทางร่างกายหรืออารมณ์ การขาดอาจถึงขั้นขาดแคลนหรือมีบ้างแต่ไม่เพียงพอ เช่น ภาวะที่ร่างกายขาดน้ำ อาหาร หรือ การที่เด็กคนหนึ่งรู้สึกว่าพ่อแม่รักตนน้อย จึงพยายามดิ้นรนหาสิ่งใดสิ่ง

หนึ่งมาเติมให้เต็ม อันเป็นการตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตของคนเรามีการกระทำหลายอย่างที่เกิดจากความต้องการเป็นแรงผลักดัน ซึ่งทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาธรรมชาติความต้องการ คือ ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น ของ Maslow (1987) ที่แบ่งความต้องการของคนเราไว้เป็นลำดับขั้น ดังนี้ 1) ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายให้ชีวิตดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมไปถึงความต้องการทางเพศ 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการให้ร่างกายและอารมณ์มีความมั่นคงปลอดภัย เป็นอิสระจากความกลัว ปราศจากการถูกบังคับข่มขู่ เข็ญห่างไกลจากอันตรายและความเจ็บปวดไม่เกิดการสูญเสียตำแหน่งการงาน รวมทั้งทรัพย์สินเงินทอง 3) ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belonging and Needs) เป็นความปรารถนาดีที่จะให้ตนเองเป็นที่รักของคนอื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอยากให้คนในกลุ่มรับตนเข้าเป็นสมาชิก 4) ความต้องการที่จะรู้สึกตนเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าเห็นความสำคัญของตน ยกย่องให้เกียรติตน ตลอดจนปรารถนาให้ผู้อื่นคิดถึงตนในแง่ดี ซึ่งในการดำเนินชีวิตทุกคนต้องการประสบความสำเร็จต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ เมื่อประสบความสำเร็จตามที่ต้องการก็จะเกิดความมั่นใจในตนเองรู้สึกว่าตัวเองมีค่า แต่หากไม่ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการอาจมองโลกในแง่ร้าย เพราะเกิดความรู้สึกว่าตนมีปมด้อยไร้ความสามารถ 5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพ (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ต้องการจะรู้จักตนเองตามสภาพแท้จริง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ทั้งทางสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก พร้อมที่จะยอมรับตนเองทั้งส่วนดีและไม่ดี มีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกการป้องกันตนเองในการปรับตัว จึงพร้อมที่จะเผชิญกับความเป็นจริงของชีวิต มองสิ่งใหม่รอบตัวเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมายเพื่อให้ตนเองได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อันเป็นการพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

สรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ประกอบด้วย 2 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์กระตุ้น และ 2) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ

2.7.3 การสร้างความพึงพอใจ

เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ สามารถนำแนวคิดการสร้างความพึงพอใจดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้ มาเป็นกรอบประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อาทิ

Scott (1967, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน มีวิธีการดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ศุภศิริ โสมาเกตุ (2544, น. 155) ได้เสนอแนวคิดว่า ในการเรียนการสอน สิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน และการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับเรื่องนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 แนวคิด ได้แก่

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติจริง คือ การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Inside Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ

แนวคิดผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจนี้ สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ยาก ๆ ได้สำเร็จ ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นคงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น คำชมเชยจากผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง รวมไปถึงผลคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า การสร้างความพึงพอใจ คือ กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2.7.4 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนะคติที่เป็นนามธรรม หรือพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ หลักการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และเครื่องมือวัดรายละเอียดดังนี้

อพันตรี พูลพุทธา (2558, น. 95-96) สรุปได้ ธรรมชาติของการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลจึงไม่มีผิดหรือถูก ดังนั้นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง

2. เป็นการวัดทางอ้อม ในทางการวัดผลถือว่าเป็น Typical Performance คือ ให้ผู้ถูกวัดแสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือรู้สึกอย่างไร อยากทำสิ่งนั้นหรือไม่ โดยการใช้สถานการณ์จำลองเป็นเงื่อนไขในการวัดหรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น และอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น การพูด หรือการเขียน ซึ่งคาดว่าเป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ของบุคคลแล้วจึงสรุปถึงจิตพิสัยหรือคุณลักษณะที่วัดนั้นว่าบุคคลเป็นอย่างไร

3. เป็นการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องมาจากจิตพิสัยเป็นเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะไม่คงที่ หรือไม่คงเส้นคงวาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ เวลา วุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้ถูกวัด บางครั้งผู้ถูกวัดอาจมีการเสแสร้งและบิดเบือนคำตอบ ตอบไม่ตรงความคิดหรือความรู้สึกที่แท้จริง หากทราบว่าคำตอบของตนมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. เป็นการวัดที่มักจะได้รับคำตอบของผู้ถูกวัดในลักษณะเป็นไปตามที่สังคมมุ่งหวัง ผู้ตอบทราบว่าสังคมต้องการหรือคาดหวัง หรือยกย่องสิ่งใด ก็มีแนวโน้มในการตอบไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งที่จริงแล้วอาจไม่ได้มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังได้สรุปหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ว่า ประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. วัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด เนื่องจากบุคคลมีอารมณ์ ความรู้สึกเดียวกันแต่อาจแสดงออกไม่เหมือนกัน หรือบุคคลที่แสดงออกเหมือนกันอาจมาจากอารมณ์ ความรู้สึกที่ต่างกัน ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ

2. วัดหลาย ๆ ครั้ง ด้วยเทคนิคการวัดหลายวิธี เนื่องจากความรู้สึกของบุคคลไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ จึงไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสถานการณ์เดียว เนื่องจากบางสถานการณ์อาจเหมาะกับวิธีการวัดอย่างหนึ่ง อีกสถานการณ์เหมาะกับวิธีการวัดอีกอย่างหนึ่ง

3. วัดผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการที่หลากหลายและวิธีการหรือเทคนิคที่นำมาวัดนั้นจะต้องช่วยให้ผู้ถูกวัดมีความสบายใจ ไม่เครียดและมั่นใจในการให้ข้อมูลว่าไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจ อันเป็นลักษณะถาวรของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่ถูกวัดเป็นอย่างดี จึงจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

4. ใช้ผลการวัดให้ถูกต้อง เพราะการวัดด้านจิตพิสัยเป็นการวัดความรู้สึกที่ไม่มีผิดหรือถูกเหมือนด้านพุทธิพิสัย ผลการวัดจึงไม่ได้เน้นที่การตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ข้อมูลที่ได้จากการวัดนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเป็นข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือผู้เรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 82-84) ได้แบ่งระดับความพึงพอใจโดยให้เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของข้อมูลตามหลักของลิเคิร์ต (Likert Scale) ไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ความพึงพอใจในระดับมาก	ให้	3 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ให้	2 คะแนน
ความพึงพอใจในระดับน้อย	ให้	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย

สมพงษ์ เกษมสิน (2526, น, 257-359) ได้เสนอแนวทางในการวิจัยหามาตรการวัดความพึงพอใจในการทำงานและในการเรียน สรุปได้ดังนี้

1. การสังเกตการณ์ คือ การดูอย่างเอาใจใส่ ดูความเป็นไป และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ต้องการรู้อย่างใกล้ชิดในระยะเวลาที่กำหนด เป็นวิธีการเก็บข้อมูลอย่างหนึ่ง มุ่งที่จะทราบความสัมพันธ์ของบุคคลที่ร่วมกันปฏิบัติงานในองค์กร ทำได้โดยการสังเกตสิ่งที่มีอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของที่ไม่มีชีวิต การเคลื่อนไหวหรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะโครงสร้างทั่วไป โดยไม่คำนึงถึงการกระทำและสังเกตการณ์ที่เกิดขึ้นและดำเนินอยู่

2. การสัมภาษณ์ เป็นการวิจัยที่มีแบบแผนเพื่อใช้ตรวจข้อเท็จจริงจากภาวะความเป็นอยู่ของสังคม หรือกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในองค์การ สามารถแสวงหาข้อเท็จจริงและความจริงที่ว่า

บุคคลนั้นมีวิถีชีวิตอย่างไร อย่างไรก็ดีในการสัมภาษณ์คำตอบที่ได้อาจจะมีคามแตกต่างกันในเรื่องของความเห็นแล้วยังแสดงให้รู้ว่าผู้ตอบมีพฤติกรรมที่ต้องการอย่างไร

3. การปฏิบัติการวิจัย เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำเอาความรู้ในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในทางการบริหาร ในรูปที่สามารถวัดได้ในเชิงปริมาณเพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560, น. 141) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์ ดังนี้1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธุการวิทยาสังกัดเอกชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าสถิติที (t- test) แบบ (Dependent) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วย

เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมทินี ปุตุรงค์ (2560, น. ค-ง) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL สำหรับส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL และ 3) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านวังยาววิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษามหาสารคามเขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานใช้ Hotelling's T^2 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.93/81.78 และ 82.93/82.67 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) นักเรียนที่ได้รับแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL พบว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์มีความพึงพอใจต่อแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ =4.62, S.D=0.51)

มาลินี สุทธิเวช (2561, น.ง) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 'KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

มิ่งขวัญ สุขสบาย (2562, น. ค-ง) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย เชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แผนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัย พบว่า (1) การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของชั้นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.47/84.51 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วย

เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7367 มีความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 73.67 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL plus มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\overline{X}$ =4.10, S.D=0.56)

กานต์พิชชา มะโน (2563, น. ง) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการ สอนแบบ KWL PLUS 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อ การศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อน และหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโป่งเจ็ด จำนวน 15 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลากให้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแอปพลิเคชั่นเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ 4) สื่อ แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 5) แบบประเมินคุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อ การศึกษา 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 7) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 8) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ด้านการออกแบบ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ใน ระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และด้านเนื้อหามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแอป พลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWIL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าด้าน เนื้อหา ด้านสื่อแอปพลิเคชัน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีคุณภาพโดยรวม ระดับดี

คำผัส สารมาคม (2563, น. ค-ง) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KML เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์กับ เกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนกับหลัง เรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและต้านการคิดวิเคราะห์ กับนักเรียนที่เรียนตามปกติ 5) เพื่อหาประสิทธิผลของแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและต้าน การคิดวิเคราะห์ และ 6) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแผน กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ปี การศึกษา 2563 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย หน่วยที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หน่วย จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและ ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 10 ข้อ ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและ ด้านการคิดวิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.88/83.69 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิด วิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่า

ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิด วิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่านักเรียน ที่เรียนตามปกติ 5) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการ อ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.67 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67 และ 6) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ มี ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เรื่อง ความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2 เนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ เรื่องความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์เป็นเนื้อหาที่ น่าสนใจมากกับข้อ 4 ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้าน การคิดวิเคราะห์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.75 เป็นระดับความพึงพอใจมากที่สุด ส่วน 7 ข้าพเจ้าชอบเรียนด้วยสื่อ ที่มีสีสันสวยงาม และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 4.31 ซึ่งมีระดับความพอใจระดับปานกลาง

ณัฐวดี ปิ่นวิลัย (2563, น. ง) ได้ศึกษา เรื่อง การแก้ปัญหาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจสภาพปัญหา ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค 3) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค 4) เพื่อศึกษาผลการนำ นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไปใช้แก้ปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา การอ่านจับใจความ โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค จำนวน 6 คน เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย นิทาน บทความ เรื่องสั้น และแบบทดสอบ ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ ปัญหา การอ่านจับใจความสำคัญเกิดจากนักเรียนไม่สามารถจับประเด็นความคิดหลักของเรื่องได้ชัดเจน สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นใน

ชั้นเรียน เกิดจากนักเรียนเกิดความสับสนใจความหลักและใจความรอง ค่าความสอดคล้องของนวัตกรรมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ค่าความสอดคล้องของแผนการ จัดการเรียนรู้ และค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบ อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด จากการนำนวัตกรรมโดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ KML Plus ไปใช้แก้ปัญหาการอ่าน จับใจความ พบว่า นักเรียนทั้ง 6 คน มีผลคะแนนการทดสอบการอ่านจับใจความใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 75 65, 70, 70 80 และ 75 ตามลำดับ ซึ่งมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ๆ

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Carr and Ogle (1987, pp. 626-631) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยวิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

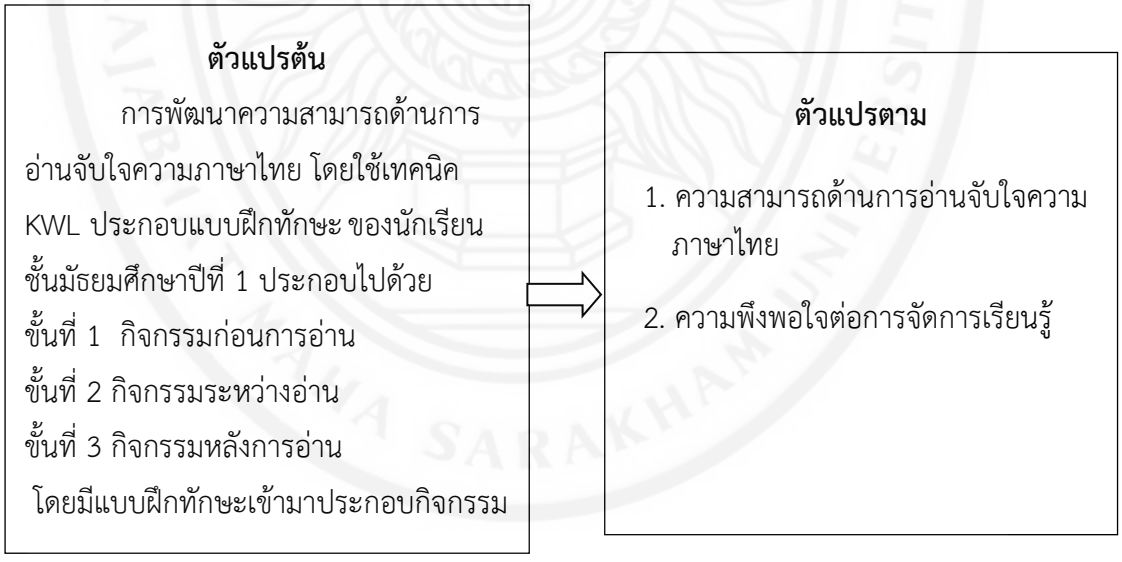
Chen (2003, pp. 64-06-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกของครูและการสอนในขั้นก่อนการอ่านที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนในขั้นก่อนอ่านถูกแบบเพื่อเร้าความสนใจสร้างพื้นฐานความรู้ทำให้ทรายเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนและประสบการณ์ก่อนการทำงานในการศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต บทเรียนเรียนจากเทปการสัมภาษณ์และการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การเร้าความสนใจและการสร้างความรู้ในขั้นก่อนอ่านโดยการเรียงลำดับก่อนหลังซึ่งเชื่อมโยงระหว่างหนังสือและประสบการณ์ของผู้เรียนการใช้แบบฝึกขั้นก่อนอ่าน โดยการตั้งวัตถุประสงค์ของการอ่านช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเข้าใจมากขึ้นปละทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น

Randall (2004, pp. 4301–A) ได้วิจัยเปรียบเทียบกันระหว่างการสอนแบบควบคุมการสอนแบบฝึกฝน การวิจัยนี้เพื่อแยกแยะผลกระทบต่อการเรียนการสอนฝึกการอ่านในเมืองจำนวน 2 โรงเรียน คือโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนเอกชน วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์การสังเกตการณ์สอนในห้องเรียนโดยตรงของเกรด 2 และเกรด 3 การเขียนบันทึกเพื่อความเข้าใจให้ดีว่าการใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการสอนอย่างไร จุดประสงค์ของการวิจัยเลือกโรงเรียน 2 โรงแต่ละโรงมีจำนวนประชากรเท่ากัน จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าเทคนิคและกลยุทธ์ที่หลากหลายมีผลกระทบต่อคะแนนการสอนอ่าน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปคือ การจัดการเรียนการสอนอ่านควรใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL และ แบบฝึกจะทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังจะช่วยเพิ่มพูนทักษะให้กับนักเรียน

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากบทที่ 2 และได้นำใช้แนวคิดเทคนิคการสอน KWL ซึ่งมีขั้นการสอน คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน หมายถึง ขั้น K ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หมายถึง ขั้น W ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน หมายถึง ขั้น L (Car and Ogle, 1987, pp. 626-631) และผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการสร้างแบบฝึกทักษะของ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 61-62) โดยแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยฝึกทักษะให้กับผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น มีองค์ประกอบ คือ ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึก ภาพประกอบ ดังแผนภาพ

ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้ด้วยเทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย
4. แบบแผนการทดลอง
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 43 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 23 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster random sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จำนวน 6 ชุด

3.2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนต่อการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาและความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากคู่มือแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.1.3 แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

3.3.1.4 ศึกษาเอกสารการวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3.1.5 กำหนดรูปแบบและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีรายละเอียดตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1) สาระสำคัญ

2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (ผลการเรียนรู้)

3) สาระการเรียนรู้

4) กิจกรรมของผู้เรียนหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน เช่น ให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เกมทางการศึกษา การใช้คำถามพร้อมทั้งแจกและอธิบายการดำเนินกิจกรรมตามใบงาน

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน หมายถึง ขั้น K (What we Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูให้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หมายถึง ขั้น W (What we want to Know) นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครูแล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W และนำแบบฝึกทักษะเข้ามาประกอบการเรียนสอนในกิจกรรมระหว่างการอ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน หมายถึง L (What we have to Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องจากแบบฝึกทักษะ นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลที่ได้รับตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

การวัดและประเมินผล โดยตรวจผลงานจากแบบฝึกทักษะ

3.3.1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 6 แผน เนื้อหาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แผนจัดการเรียนรู้

แผนที่	เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบฝึก	เวลา (ชั่วโมง)
1	การอ่านจับใจความ บทสนทนา 1. เรื่องการซื้อขายผลไม้ 2. เรื่องการซ่อมและซื้อนาฬิกา 3. เรื่องการเดินทาง 4. เรื่องการสอบถามข้อมูล	ท 1.1 ม.1/2	1. สามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากบทสนทนา	2
2	การอ่านจับใจความ นิทาน 1. เรื่องลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า 2. เรื่องพ่อค้าเกวียนผู้รู้ธรณีวิทยา	ท 1.1 ม.1/2	1. สามารถจับใจความสำคัญจากนิทานเรื่องที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทาน	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบฝึก	เวลา (ชั่วโมง)
3	การอ่านจับใจความ วรรณคดี 1. กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3	1. สามารถจับใจความสำคัญจากวรรณคดีเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากวรรณคดีเรื่องที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากวรรณคดี	2
4	การอ่านจับใจความ บทความ 1. เรื่องเด็กหญิง 5 ขวบถูกหามส่ง รพ. เหตุโรคคลั่งผอม	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3	1. สามารถจับใจความสำคัญจากบทความเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากบทความเรื่องที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากบทความ	2
5	การอ่านจับใจความ สารคดี 1. เรื่องถนนคนเดินทาง อรสม สุทธิสาคร – แม่น้ำสองสาย ลมหายใจแห่งความคิดถึง	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/6	1. สามารถจับใจความสำคัญจากสารคดีเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถระบุเหตุและผล แลข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากสารคดีเรื่องที่อ่านได้ 3. สามารถระบุความสมเหตุสมผลจากสารคดีเรื่องที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากสารคดี	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบฝึก	เวลา (ชั่วโมง)
6	การอ่านจับใจความ เรื่องสั้น 1. เรื่อง มอม	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/6	1. สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นที่อ่านได้ 2. สามารถระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องสั้นเรื่องที่อ่านได้ 3. สามารถระบุความสมเหตุสมผลจากเรื่องสั้นที่อ่านได้	แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	2
รวม					12

3.3.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำในเนื้อหาแต่ละขั้นตอนของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับคือ ความเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) นายดำรง ศิริมาลา วุฒิการศึกษา พธ.ม. (พุทธบริหารการศึกษา) ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาวิจัย

2) นายนำชัย ปัดชาสุวรรณ์ วุฒิการศึกษา ค.ม. (การบริหารการศึกษา) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3) นายจักริน บุษราคำ วุฒิการศึกษาการศึกษา ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล

4) นางนิตยา ทองดี วุฒิการศึกษา ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) ตำแหน่งครู ครู ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

5) นางเรไร เพ็งวิชัย วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (ภาษาและวรรณกรรม) ตำแหน่งครู ครู ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนในการใช้ภาษา ความครอบคลุมและถูกต้องของเนื้อหา สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผลความเหมาะสมโดยใช้สื่อการเรียนการสอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้แบบประเมิน

เหมาะสมมากที่สุดให้	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

โดยยึดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 65-103)

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.9 วิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียน รู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ใช้ได้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.47, $S.D.$=0.14 อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

3.3.1.10 นำแผนที่สมบูรณ์ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 23 คน

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย เทคนิคการเขียนข้อสอบและศึกษาการวัดผลการศึกษา

2. ศึกษาคู่มือแนวการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ วิธีการคัดเลือกข้อสอบ

3. สร้างข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ โดยจัดสร้างเป็น 40 ข้อ เพื่อคัดไว้ใช้จริง 20 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ทันสมัยน่าสนใจ ข้อคำถามสื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.2 การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	ข้อสอบใช้จริง
1	การอ่านจับใจความ บทสนทนา 1. เรื่องการซื้อขายผลไม้ 2. เรื่องการซ่อมและซื้อนาฬิกา 3. เรื่องการเดินทาง 4. เรื่องการสอบถามข้อมูล	1. สามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาที่อ่านได้	5	2
2	การอ่านจับใจความ นิทาน 1. เรื่องลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า 2. เรื่องพ่อค้าเกวียนผู้รู้ธรณีวิทยา	1. สามารถจับใจความสำคัญจากนิทานเรื่องที่อ่านได้	3	2
		4. สามารถระบุควาสมเหตุสมผลจากเรื่องสั้นที่อ่านได้	2	1
รวม			40	20

5. นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นนำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมินนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมด้วยสูตร IOC (Index of item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 218-220) เพื่อหาผลรวมของคะแนนในข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง และพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระหว่าง 0.60-1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

7. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน

8. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) ตามวิธีของ Brennan (1996, p. 54, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2538, น. 158 159) เลือกข้อที่มีอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.2-1.00 ไว้เป็นข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

9. นำแบบทดสอบมาทำการคัดเลือกข้อสอบไว้ 20 ข้อ เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ตามวิธีของ Lovet (1978, น. 239-251, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2538, น. 172-173)

10. นำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบ

11. จัดพิมพ์และทำสำเนาแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบจริงและนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพความพึงพอใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ จากหนังสือพื้นฐานการวิจัยของบุญชม ศรีสะอาดและคณะ (2550, น. 58-60)

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ วิธีประเมิน คือ

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยยึดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 65-103)

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ทันสมัย น่าสนใจ ข้อคำถามสื่อความหมายชัดเจน และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่เพียงใด

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินความเหมาะสม IOC (Index of Congruence) ตรวจสอบการใช้ภาษาให้ถูกต้อง พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

5. คัดเลือกรายการสอบถามให้เหมาะสมที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 จำนวน 15 ข้อ

3.4 รูปแบบการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนทดลองแบบ One Group Pre-test Post -test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น. 249)

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ

T1 หมายถึง สอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง การทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึก

T2 หมายถึง สอบหลังการทดลอง

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองและใช้เวลาทดลอง 10 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสารคามถึงผู้บริหารโรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม เพื่อทำการเก็บข้อมูล

3.5.1.2 วัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยไปทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 23 คน จำนวน 20 ข้อ

3.5.1.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย วันละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง มีการตรวจผลงาน เพื่อเก็บรวบรวมคะแนนระหว่างเรียน

3.5.1.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนครบทุกเนื้อหาแล้วได้ทำการประเมินผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.5.1.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 15 ข้อ

3.5.1.6 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 ด้วยสูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

3.5.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent sample)

3.5.2.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.6.1.1 สูตรค่าเฉลี่ย (Mean) ไพศาล วรคำ (2562, น. 323)

$$\text{หาค่าเฉลี่ย} \quad \overline{X} = \frac{\sum_{i=1}^{n} X_i}{n} \tag{3-1}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

X_i แทน คะแนนของคนที่ i

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.2 สูตรค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ไพศาล วรคำ (2562, น. 325) กรณีกลุ่มตัวอย่าง

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n}\left(X_i - \overline{X}\right)^2}{n-1}} \tag{3-2}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X_i แทน คะแนนของคนที่ i

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้สูตรความสอดคล้อง (ไพศาล วรคำ 2562, น. 269) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \tag{3-3}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับชุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ สูตรการคำนวณดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 298)

$$p = \frac{f}{n} \tag{3-4}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก

f แทน จำนวนผู้ตอบถูก

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

3) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้สูตร การคำนวณดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 306-307)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_f} \tag{3-5}$$

เมื่อ B แทน ดัชนีอำนาจจำแนกของแบรนแนน

f_p แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (pass)

f_F แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (faill)

n_p แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์

n_f แทน จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

4) หาค่าความเชื่อมั่นแบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K\sum x \quad - \sum x^2}{(k-1)\sum \left(x \quad - C\right)^2} \tag{3-6}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าประมาณความเชื่อมั่นของแบบอิงเกณฑ์

K แทน จำนวนข้อสอบ

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

x แทน คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

5) สูตรเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1 / E_2 =80/80 (เผชิญ กิจระการ ,2546, น 46)

$$E_1 = \frac{\sum x}{NA} \times 100 \tag{3-7}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบ

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{NB} \times 100 \tag{3-8}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์แบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทั้งหมด

3.6.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.6.2.1 สูตร t–test แบบ Dependent Samples ไพศาล วรคำ (2562, น. 350) มีสูตรคำนวณ ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}} \quad ; \; df = n - 1 \qquad (3\text{-}9)$$

เมื่อ t แทน สถิติทดสอบที

d แทน ผลต่างของคู่คะแนน

df แทน ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน

S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนคู่คะแนน หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแปรผลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะจากคะแนนระหว่างเรียน ซึ่งปรากฏผล ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

คนที่	Pre-test (20)	คะแนนระหว่างเรียน											รวม (330)	Post-test (20)
		แบบฝึกทักษะที่ 1 (120)				แบบฝึกทักษะที่ 2 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 3 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 4 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 5 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 6 (30)		
		1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	5.1	6.1		
1	8	22	25	26	27	27	27	26	26	27	23	25	281	18
2	9	20	23	24	23	26	26	26	27	27	24	26	272	16
3	11	21	25	26	25	27	26	26	27	27	22	26	278	17
4	8	22	26	25	25	27	27	26	27	27	24	26	282	18
5	10	21	26	26	25	27	26	27	27	27	21	26	279	17
6	7	23	26	27	25	27	26	27	27	27	24	26	285	18
7	10	22	24	26	25	27	27	26	27	26	21	25	276	17
8	9	23	25	26	25	27	27	27	27	27	22	26	282	18
9	10	24	26	25	24	26	25	26	25	27	22	26	276	17

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คนที่	Pre-test (20)	คะแนนระหว่างเรียน											รวม (330)	Post-test (20)
		แบบฝึกทักษะที่ 1 (120)				แบบฝึกทักษะที่ 2 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 3 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 4 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 5 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 6 (30)		
		1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	5.1	6.1		
10	9	21	24	25	26	27	26	25	27	27	23	27	278	17
11	11	20	23	25	26	27	26	25	27	27	23	25	274	17
12	9	22	24	25	25	28	27	27	27	27	24	26	282	18
13	11	24	26	25	26	27	27	26	27	27	23	25	283	18
14	8	20	23	24	25	27	26	27	26	27	22	26	273	16
15	7	22	24	24	25	26	25	26	27	27	21	25	272	16
16	10	23	25	25	25	27	27	26	27	27	23	25	280	17
17	8	21	24	25	26	27	26	27	26	27	21	26	276	17
18	9	20	22	24	25	27	26	25	27	27	24	25	272	16
19	7	22	24	25	26	27	27	26	27	27	22	26	279	17
20	8	26	26	26	25	27	27	26	27	27	23	26	286	18
21	7	24	25	25	26	27	27	26	26	27	21	26	280	17
22	9	21	25	26	25	27	26	27	27	27	23	25	279	18
23	10	20	23	25	25	27	27	26	27	27	23	25	275	17
Σx	205	504	564	580	580	619	607	602	615	620	519	590	6400	395
$\bar{x}$	8.91	21.91	24.52	25.22	25.22	26.91	26.39	26.17	26.74	26.96	22.57	25.65	278.26	17.17
S.D.	1	9	1.2 0	0	0	2	6	5	4	0.2 1	1.0 8	0.5 7	4.1 3	0.7 2
ร้อยละ	44.56	73.04	81.74	84.06	84.06	89.71	87.97	87.25	89.13	89.86	75.22	85.51	84.32	85.87

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนจำนวน 23 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 6 ชุด คะแนนเต็ม 330 คะแนน เท่ากับ 278.26 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.13 คิดเป็นร้อยละ 84.32 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาค่าประสิทธิภาพของของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ 84.32 /85.87

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	*S.D.*	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	250	1.31	7.85	.000
หลังเรียน	20	395	0.72		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 6 ชุด มีคะแนนค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 1.31 และคะแนนค่าเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 072 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนแล้วพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\overline{X}$	*S.D.*	แปลผล
1	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะได้ใช้กระบวนการคิดในการตั้งคำถาม	4.83	0.39	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะได้ฝึกสร้างการจินตนาการ	4.22	0.60	มาก
3	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะฝึกการคิดวิเคราะห์	4.39	0.58	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ		ระดับความพึงพอใจ		
		$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
4	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะมีขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน	4.48	0.51	มาก
5	นักเรียนสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ เพราะไม่ยากจนเกินไป	4.56	0.51	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบการได้ฝึกคิดระหว่างที่อ่านบทอ่าน	4.65	0.49	มากที่สุด
7	นักเรียนมีความสุขที่ได้ฝึกตั้งคำถามและตอบคำตอบในสิ่งที่อยากรู้	4.69	0.47	มากที่สุด
8	นักเรียนกระตือรือร้นที่ได้ฝึกตั้งเป้าหมายในการอ่าน ทำให้อ่านสิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมาย	4.74	0.45	มากที่สุด
9	นักเรียนสนุกเวลาเรียนโดยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย	4.65	0.49	มากที่สุด
10	วิธีการเรียนด้วยโดยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ทำให้นักเรียนสนุกสนานและเข้าใจการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดีมากขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
11	กิจกรรม KWL แต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการจับใจความเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ	4.83	0.39	มากที่สุด
12	นักเรียนพอใจกับการทดสอบที่เหมาะสม	4.61	0.50	มากที่สุด
13	นักเรียนมีความสุขกับการที่ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ	4.65	0.49	มากที่สุด
14	นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนานกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน	4.61	0.50	มากที่สุด
15	นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ได้	4.69	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.50	0.01	มาก
รวมเฉลี่ย		4.62	0.06	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.62, $S.D.$=0.06)

บทที่ 5
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ สามารถ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 ประสิทธิภาพของของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.32 /85.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.32 /85.87 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงขึ้น ทั้งอีกอาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและเหมาะสม ผ่านการตรวจและการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนจัดกิจกรรมการการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมทินี ปุตุรงค์ (2560, น. ค-ง) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.93 / 81.78 และ 82.93/82.67 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 และงานวิจัยของณัฐวดี ปิ่นวิลัย (2563, น. ง) ได้ศึกษา เรื่อง การแก้ปัญหาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค เพื่อแก้ปัญหา การอ่านจับใจความ โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน โยนออฟอาร์ค จำนวน 6 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย นิทาน บทความ เรื่องสั้น และผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ ปัญหาการอ่านจับใจความสำคัญ เกิดจากนักเรียนไม่สามารถจับประเด็นความคิดหลักของเรื่องได้ชัดเจน สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เกิดจากนักเรียนเกิดความสับสนใจความหลักและใจความรอง ค่าความสอดคล้องของนวัตกรรมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ค่าความสอดคล้องของแผนการ จัดการเรียนรู้ และค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบ อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด จากการนำนวัตกรรมโดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ KML Plus ไปใช้แก้ปัญหาการอ่าน จับใจความ พบว่า นักเรียนทั้ง 6 คน มีผลคะแนนการทดสอบการอ่านจับใจความใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 75 65, 70, 70 80 และ 75 ตามลำดับ ซึ่งมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ๆ

5.2.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้แบบทดสอบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยทดสอบ

ก่อนเรียนเท่ากับ 1.31 และคะแนนค่าเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 0.72 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนแล้วพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี สุทธิเวช (2561, น.ง) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.62, $S.D.$=0.06) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสนุกกับการได้ทำกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560, น. 141) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของเมทินี ปุตุรงค์ (2560, น. ค-ง) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและด้านการคิดวิเคราะห์มีความพึงพอใจต่อแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ =4.62, $S.D.$=0.51) และงานวิจัยของ มิ่งขวัญ สุขสบาย (2562, น. ค-ง) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย เชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\overline{X}$ =4.10, $S.D.$=0.56)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาไทย ควรให้ความสนใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ใช้เป็นนวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5.3.1.2 ครูผู้สอนต้องฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต้องคอยกระตุ้นและเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และต้องเอาใจใส่และนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาอื่น ๆ ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมต่อการนำมาพัฒนาการเรียน เพื่อจะได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนาการสอนโดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือ รายกลุ่ม เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย

5.3.2.3 ควรนำการเรียนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำไปขยายผลกับนักเรียนโรงเรียนชั้นอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างหรือนำผลมาวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย เพื่อสร้างรู้แบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรักส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กานต์พิชชา มะโน. (2563). *การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คำผัส สารมาคม. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL. โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม.*

จินดารัตน์ ฉัตรสอน. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก. *วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์.*

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2547). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ พี.เพรส.

ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วี พริ้นท์ (1991) จำกัด.

โชติกา ภาษีผล. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวดี ปิ่นวิลัย. (2563). *รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ปัญหาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค*. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). *นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ).* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

ทิศนา แขมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัชสน พฤฒเศรณี. (2557). การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนวัตกรรม.

ทัศพร เกตุถนอม. (2547). การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL–Plus. *วารสารเทคโนโลยีธนบุรี,* 3(1).

ธิดา โมสิกรัตน์ และนภาลัย สุวรรณธาดา. (2544). *ภาษาไทย 1* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประภาพรรณ เล็งวงศ์. (2550). *การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน.* กรุงเทพฯ: อี.เคงบุ๊คส์.

ประสพสุข ฤทธิเดช. (2558). *นวัตกรรมการศึกษาการสอนภาษาไทย.* มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.

พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). *เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์.* นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

ไพทูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่น ๆ. (2540). *ภาษาไทย 1* (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล วรคำ. (2562). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 11) มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

มิ่งขวัญ สุขสบาย. (2562*). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2540). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มาลินี สุทธิเวช. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปกร.

เมทินี ปุตุรงค์. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความและความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

รุจิร์ ภู่สาระ. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา.* กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอย์.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). *นวตักรรมเพื่อการเรียนรู้.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิมลรันต์ สุนทรโรจน์. (2550). *การพัฒนาการเรียนการสอน.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

สนิท สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น.* กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.

สมาน เอกพิมพ์. (2560*). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21.* มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

สมหมาย เปียถนอม. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.* นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.* กรุงเทพฯ: 911 เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2554). *เอกสารชุดปฏิรูปการเรียนรู้ของครู พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ.* ม.ป.ท.

สุปราณี พัดทอง. (2543). *การใช้ภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวิทย์ คำมูล และอรทัย คำมูล. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.* กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ คำมูล และอรทัย มูลคำ. (2545). *วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณธรรม ค่านิยม การเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำและสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ.* กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2554). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด.* กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดี้ยนสโตร์.

อนงค์ ศิริวิชาลัย. (2550). *หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

อพันตรี พูลพุทธา. (2558). *เอกสารประกอบการสอนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร. (2558*). การพัฒนาแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2548). *หลักการจัดทำแผนการเรียนรู้ (ฉบับปรับปรุง).* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Carr, E., and Donna Ogle. (1987). KWL Plus A Strategies for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading.*

Randall, Ida M. (2004). The Teaching Reading Practice Across Seetors in Grades Two and Four. *Dissertation Abstracts International*, 64 (12): 4301–A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

แผนการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่** 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทสนทนา ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จากบทสนทนา **เวลา** 2 **ชั่วโมง**

ครูผู้สอน นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ **ภาคเรียนที่** 2 **ปีการศึกษา** 2564

สอนวันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.** .....

---

1. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

การอ่านบทสนทนา จะต้องจับใจความสำคัญจากบทสนทนาเรื่องที่อ่านได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาที่อ่านได้

5. สาระการเรียนรู้

การอ่าน

- การอ่านจับใจความสำคัญ
- การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา
- บทสนทนาเรื่อง การซื้อขายผลไม้ การซ่อมและซื้อนาฬิกา การเดินทาง และ การสอบถามข้อมูล

การเขียน

- เขียนสรุปใจความเรื่องที่อ่าน

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มีวินัย

3. มุ่งมั่นทำงาน

4. มีจิตสาธารณะ

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุดโรงเรียน

2. สื่ออินเทอร์เน็ต

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

- ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนร่วมเล่นเกม ส่งของตามเพลง เพื่อกระตุ้นนักเรียนก่อนนำเข้าสู่บทเรียน

1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา และอธิบายความรู้เกี่ยวกับบทสนทนาตามจุดประสงค์ที่นักเรียนจะต้องมีความสามารถ คือ สามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาที่อ่านได้ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

2. ชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้แบบ KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL ทีละช่อง ดังนี้

2.1 ช่อง K ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2.2 ช่อง W ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.3 ช่อง L ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้รู้ว่ามีอะไรบ้างหลังการอ่าน

3. สนทนาพูดคุยกับนักเรียนเรื่องบทสนทนา ว่านักเรียนรู้จักการสนทนาแบบใดบ้าง

- ขั้นสอน

จัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมเตรียมการอ่าน นักเรียนรู้อะไร K (What we know)

1.1 ครูเขียนชื่อบทสนทนา เรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และ การซ่อมและนาฬิกา” บนกระดาน

1.2 แจกกระดาษให้นักเรียนแต่ละคนสร้างแผนภูมิตาราง KWL นักเรียนแต่ละคนเริ่มพูดคุยกับเพื่อนถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และ การซ่อมและซื้อนาฬิกา” ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดถึงสิ่งที่รู้ก่อนการอ่านและเขียนลงในช่อง K เช่น หัวข้อที่ครูตั้งขึ้นต้องการบอกว่าจะสนทนาเรื่องอะไร

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know)

นักเรียนแต่ละคนพูดคุยถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการจะรู้จากเรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และการซ่อมและซื้อนาฬิกา” การตั้งคำถามครูกระตุนให้นักเรียนตั้งคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น คำถามเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากเรื่อง ใจความสำคัญว่าอย่างไร จุดมุงหมาย ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง และ

ความต้องการที่นักเรียนอยากรู้ เรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนอยากจะรู้จากเรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และการซ่อมนาฬิกา” และบันทึกลงในตาราง KWL ที่ช่อง W

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร L (What we have learned)

3.1 ครูแจกแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จากบทสนทนา เรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และ การซ่อมและซื้อนาฬิกา” ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจในเวลาที่กำหนด นักเรียนช่วยกันหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง L

3.2 หากนักเรียนอ่านพบข้อมูลใหม่ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก และเขียนคำตอบลงในช่อง L

- ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จากบทสนทนา เรื่อง “การซื้อขายผลไม้ และ การซ่อมและซื้อนาฬิกา”

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จากบทสนทนา
2. PowerPoint

9. การประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัดผลและประเมินผล
   1.1 ตรวจตาราง KWL
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
   2.1 แบบบันทึกการตรวจตาราง KWL
3. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล
   3.1 ผลการตรวจผลงานได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ)

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย
จากบทสนทนา

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แบบฝึกที่ ๑

การอ่านจับใจความ
จากบทสนทนา

ม.๑

แบบฝึกที่ ๑

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากบทสนทนา

คำชี้แจงสำหรับครู

ก่อนดำเนินการสอนครูควรปฏิบัติดังนี้

1. ชี้แจงการทำกิจกรรมการเรียนในแบบฝึกให้นักเรียนทุกคนทราบ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และทำแบบฝึกหลังอ่านจับใจความบทอ่านทุกบทอ่าน
3. ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมครูคอยดูแลการทำงานของนักเรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดและให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาต่าง ๆ
4. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปบทเรียนร่วมกัน
5. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกครบ

สำหรับครู

แบบฝึกที่ ๑

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากบทสนทนา

สำหรับนักเรียน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

ก่อนที่นักเรียนจะเรียนรู้และทำกิจกรรมในแบบฝึกควรปฏิบัติดังนี้

1. รับบทอ่านจำนวน 4 บทอ่านและแบบฝึกของแต่ละบทอ่าน
2. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาจากบทอ่านที่ได้รับ
3. ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่านจับใจความดังนี้
   - 3.1 นักเรียนทราบจุดประสงค์ในการอ่าน
   - 3.2 นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา (ขั้น K)
   - 3.3 นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา (ขั้น W)
   - 3.4 นักเรียนได้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา (ขั้น L)
   - 3.5 นักเรียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง
4. นักเรียนร่วมกันอภิปรายในเรื่องที่อ่าน
5. นักเรียนทำแบบทดสอบอ่านจับใจความ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาที่อ่านได้

ใบความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความจากบทสนทนา

การอ่านจับใจความจากบทสนทนา ครูผู้สอนควรเลือกบทสนทนาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและมีการสอดแทรกข้อคิดไว้ด้วยจึงจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียน โดยยึดแนวการสอนดังนี้

1. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านว่า “นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา” แล้วบันทึกลงไว้ในช่อง K

2. เมื่อนักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับบทสนทนาแล้ว ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านว่า “นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา” แล้วบันทึกลงไว้ในช่อง W

3. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาที่กำหนดไว้แล้วให้นักเรียนบันทึกว่า “นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับบทสนทนา” หรือตอบคำถามที่ตั้งไว้ก่อนหน้าแล้วบันทึกลงไว้ในช่อง L

4. ให้นักเรียนสรุปเรื่องตามความเข้าใจ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้อง

บทสนทนาการซื้อขายผลไม้

พนักงานขายผลไม้ : มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
ลูกค้า : ดิฉันอยากซื้อผลไม้ค่ะ
พนักงานขายผลไม้ : ลูกค้าต้องการผลไม้อะไรครับ
ลูกค้า : ดิฉันอยากได้องุ่นกับน้อยหน่าค่ะ
พนักงานขายผลไม้ : ลูกค้าต้องการองุ่นกับน้อยหน่าอย่างละเท่าไหร่ครับ
ลูกค้า : ดิฉันต้องการองุ่น 3 กิโล น้อยหน่า 2 กิโลค่ะ ราคาเท่าไหร่ค่ะ
พนักงานขายผลไม้ : ได้แล้วค่ะ รวมเป็นเงินสามร้อยแปดสิบบาทค่ะ
ลูกค้าต้องการผลไม้อย่างอื่นเพิ่มไหมครับ
ลูกค้า : ไม่ค่ะ เอาเท่านี้หละค่ะ นี่เงินค่ะ
พนักงานขายผลไม้ : ครับ นี่เงินทอนครับ ขอบคุณครับ

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา เรื่อง “การซื้อขายผลไม้”

<u>กิจกรรม</u> อ่านบทสนทนา เรื่อง **“การซื้อขายผลไม้”** โดยปฏิบัติตามขั้นตอน KWL แล้วเขียนข้อมูลต่าง ๆ ลงในช่องตาราง KWL

ตาราง KWL

กิจกรรมก่อนอ่าน ขั้น K (นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซื้อขายผลไม้” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมระหว่างอ่าน ขั้น W** (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซื้อขายผลไม้” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมหลังอ่าน ขั้น L** (นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซื้อขายผลไม้” (๑๐ คะแนน)**

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

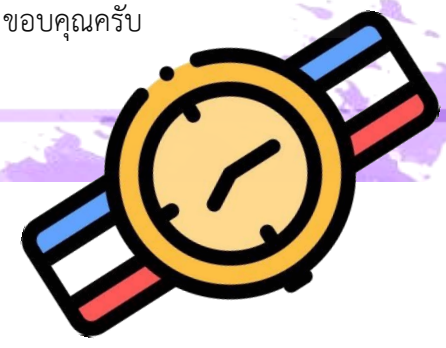
กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้อง

บทสนทนาการซ่อมและซื้อนาฬิกา

ลูกค้า : สวัสดีครับ ผมอยากซ่อมนาฬิกาข้อมือ ที่นี่รับซ่อมไหมครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ได้ครับ แต่ผมขอตรวจสอบดูก่อนนะครับว่าจะได้ซ่อมตรงไหน
ลูกค้า : ผมทำมันตกน้ำครับเมื่อวาน หน้าปัดมันแตกมันเลยหยุดเดิน
พนักงานร้านนาฬิกา : ครับ ผมคิดว่าน้ำน่าจะซึมเข้าตัวเครื่องนะครับ
ลูกค้า : เวลาซ่อมนานไหมครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ประมาณ 2 ชั่วโมงครับ
ลูกค้า : ครับ และผมต้องการซื้อนาฬิกาข้อมือสำหรับผู้หญิงสักหนึ่งเรือนครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ได้ครับ รับเป็นแบบไหนดีครับ
ลูกค้า : มีแบบเป็นตัวเรือนสีทองไหมครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : แบบนี้ชอบไหมครับ เป็นตัวใหม่พึ่งเข้ามาเมื่อสองสามวันก่อนครับ คุณผู้หญิงน่าจะชอบ
ลูกค้า : สวยดีครับ ราคาเท่าไหร่ครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ราคา 580 บาท ครับ ไม่แพงครับ สวยทันสมัยด้วย
ลูกค้า : งั้น ผมเอาเรือนนี้ละครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ได้ครับ จะรับพร้อมกันกับนาฬิกาเรือนที่ซ่อมไหมครับ หรือรับเรือนนี้ไปก่อน
ลูกค้า : รับพร้อมกันครับ รวมทั้งค่าซ่อมและที่ซื้อใหม่เท่าไหร่ครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ค่าซ่อม 200 บาท ครับ รวมกับราคาเรือนที่ซื้อใหม่ก็ 780 บาท ครับ
ลูกค้า : นี่เงินครับ เดี๋ยวอีก 2 ชั่วโมง ผมมารับนะครับ
พนักงานร้านนาฬิกา : ครับ นี่เงินทอนครับ ขอบคุณครับ

เรื่อง การอ่านจับ

ใจความสำคัญจากบทสนทนา เรื่อง “การซ่อมและซื้อนาฬิกา”

<u>กิจกรรม</u> อ่านบทสนทนา เรื่อง **“การซ่อมและซื้อนาฬิกา”** โดยปฏิบัติตามขั้นตอน KWL แล้วเขียนข้อมูลต่าง ๆ ลงในช่องตาราง KWL

ตาราง KWL

กิจกรรมก่อนอ่าน ขั้น K (นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซ่อมและซื้อนาฬิกา” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมระหว่างอ่าน ขั้น W** (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซ่อมและซื้อนาฬิกา” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมหลังอ่าน ขั้น L** (นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การซ่อมและซื้อนาฬิกา” (๑๐ คะแนน)**

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้อง

บทสนทนาการเดินทาง

เอ : ขอโทษนะคะ พอดีฉันจะไปห้างเซ็นทรัลขอนแก่น หนูต้องขึ้นรถที่ไหน คันไหนค่ะ
บี : อ๋อ คุณสามารถขึ้นจากตรงนี้ได้เลยค่ะ ให้ขึ้นรถสองแถวคันสีเหลืองนะคะ
เอ : แล้วห้างเซ็นทรัลขอนแก่น อยู่ใกล้กับอะไรค่ะ มีจุดสังเกตอะไรไหมคะ
บี : มีค่ะ จะมีตึกและคอนโดสูงๆ อยู่ใกล้ๆ นะคะ ถ้ารถขับผ่านแล้วตึกสูงๆ ให้เตรียมกดกริ่งบอกคนขับรถให้จอดรถให้ได้เลยนะคะ
เอ : แล้วพอจะรู้ไหมคะว่าค่าโดยสารประมาณเท่าไหร่คะ
บี : น่าจะไม่เกิน 20 บาท นะคะ
เอ : ขอบคุณค่ะ
บี : ด้วยความยินดีค่ะ

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา เรื่อง “การเดินทาง”

<u>กิจกรรม</u> อ่านบทสนทนา เรื่อง **“การเดินทาง”** โดยปฏิบัติตามขั้นตอน KWL แล้วเขียนข้อมูลต่าง ๆ ลงในช่องตาราง KWL

ตาราง KWL

กิจกรรมก่อนอ่าน ขั้น K (นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การเดินทาง” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมระหว่างอ่าน ขั้น W** (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การเดินทาง” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมหลังอ่าน ขั้น L** (นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การเดินทาง” (๑๐ คะแนน)**

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้อง

บทสนทนาการสอบถามข้อมูล

ประชาชน : สวัสดีครับ ผมข้อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการถ่ายบัตรประชาชนครับ
เจ้าหน้าที่ : คุณจะถ่ายบัตรประชาชนใหม่หรอค่ะ
ประชาชน : ป่าวครับ ผมจะพาลูกสาวมาถ่ายบัตรประชาชนครับ เลยมาสอบถามข้อมูลก่อนครับ
เจ้าหน้าที่ : ไม่ทราบว่าน้องอายุเท่าไหร่แล้วค่ะ
ประชาชน : อายุครบ 7 ขวบ เมื่อเดือนที่แล้วครับ
เจ้าหน้าที่ : น้องสามารถทำบัตรประชนได้แล้วค่ะ คุณพ่อต้องเตรียมเอกสารของน้องมาด้วยนะคะ
ประชาชน : มีอะไรบ้างครับ
เจ้าหน้าที่ : เอกสารที่คุณพ่อต้องเตรียมมาจะมี สูติบัตรของเด็ก ทะเบียนบ้านตัวจริง บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ปกครอง และถ้าน้องเคยเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล ต้องนำใบเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล มาแสดงด้วยค่ะ
ประชาชน : ขอบคุณครับ ผมขอกลับไปเตรียมเอกสารก่อนนะครับ แล้วจะพาลูกสาวกลับมาถ่ายบัตรประชาชนครับ
เจ้าหน้าที่ : ด้วยความยินดีค่ะ

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา เรื่อง “การสอบถามข้อมูล”

<u>กิจกรรม</u> อ่านบทสนทนา เรื่อง **“การสอบถามข้อมูล”** โดยปฏิบัติตามขั้นตอน KWL แล้วเขียนข้อมูลต่าง ๆ ลงในช่องตาราง KWL

ตาราง KWL

กิจกรรมก่อนอ่าน ขั้น K (นักเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การสอบถามข้อมูล” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมระหว่างอ่าน ขั้น W** (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การสอบถามข้อมูล” (๑๐ คะแนน)**	**กิจกรรมหลังอ่าน ขั้น L** (นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง) เกี่ยวกับบทสนทนา **เรื่อง “การสอบถามข้อมูล” (๑๐ คะแนน)**

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

การอ่านจับใจความสำคัญจากบทสนทนา เรื่อง “การซื้อขายผลไม้”

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
	5	4	3	2	1
1. ผู้เรียนมีจินตนาการร่วมในเนื้อหาที่เรียน (ขั้น K)					
2. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่เรียน (ขั้น K)					
3. ผู้เรียนสามารถตั้งถามได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน (ขั้น W)					
4. ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการในการตั้งคำถาม (ขั้น W)					
5. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W ได้ (ขั้น L)					
6. ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาเป็นสำนวนของตนเองได้ (ขั้น L)					
สรุประดับคุณภาพ/คะแนนคุณภาพ					
รวม					

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

28-30 ระดับดีมาก

24-27 ระดับดี

20-23 ระดับปานกลาง

16-19 ระดับพอใช้

ต่ำกว่า 15 ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการ
อ่านจับใจความภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

1. ฟักแฟง: วันนี้แม่จะพาน้องไปหาหมอทำไมคะ
แม่: น้องไม่ค่อยสบาย ตัวร้อนมากสงสัยจะเป็นไข้
จากบทสนทนาข้างต้น แม่รู้ได้ยังไงว่าน้องไม่สบาย
ก. เป็นไข้ ข. ตัวร้อน
ค. ไอ จาม ง. มีน้ำมูก

อ่านนิทานที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 2-3

ลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า

ลูกแกะตัวหนึ่งหลงฝูงวิ่งเตลิดไปพบกับหมาป่า ขณะกำลังจะถูกจับกินลูกแกะเห็นจวนตัวไม่มีทางหนีพ้น จึงแข็งใจยืนเผชิญหน้า พร้อมออกอุบายว่า “ไหนๆ ข้าก็จะต้องกลายเป็นอาหารของท่านอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้แล้ว ก่อนตายข้าอยากฟังเสียงปี่ และเต้นรำเป็นครั้งสุดท้าย ขอท่านช่วยอนุเคราะห์ด้วยเถิด”
หมาป่านึกสนุกจึงเป่าปี่ด้วยทำนองเร้าใจ หมาเฝ้าฝูงแกะตัวหนึ่งจึงวิ่งมาตามเสียง ครั้นเห็นลูกแกะกำลังตกอยู่ในอันตรายจึงเห่าเรียกพรรคพวกของมัน มาช่วย ด้วยเหตุนี้หมาป่าต้องรีบทิ้งปี่และวิ่งหนีไปด้วยความเสียดาย

ที่ม า http://www.nitarn.com/index.php/นิทานอีสป-12.html

2. จากนิทานเรื่อง “ลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า” ลูกแกะมีวิธีการเอาตัวรอดอย่างไร
ก. ลูกแกะเป่าปี่
ข ลูกแกะเต้นรำ
ค. ลูกแกะให้หมาป่าเป่าปี่
ง. ถูกทั้ง ข และ ค

3. จากนิทานเรื่อง “ลูกแกะหลงฝูงกับหมาป่า” ใครมาช่วยลูกแกะจากฝูงหมาป่า
ก. คนงาน ข. หมาเฝ้าฝูงแกะ
ค. เจ้าของฝูงแกะ ง. สิงโต

4. ผักโฉมชื่อเพราะพร้อง เป็นโฉมน้องฤโฉมไหน ผักหวานซ่านทรวงใน ใคร่ครวญรักผักหวานนาง จากบทประพันธ์ข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงผักอะไร
ก. ผักโฉม ข. ผักโหม
ค. ผักหวาน ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ค

5. จากประโยคที่ว่า “แม่น้ำจันทร์ยามนั้นยังไม่มีสะพานทอดข้ามไปยังฝั่งตรงข้าม เราต้องใช้บริการเรือข้ามฟากของลุงหวัด ค่าโดยสารคนละสลึง ใครไม่จ่ายก็ไม่มีใครว่า” สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร
ก. ถ้อยทีถ้อยอาศัย ข. โลกส่วนตัว
ค. เป็นกันเอง ง. เรียบง่าย

6. ล่าเตียงคิดเตียงน้อง นอนเตียงทองทำเมืองบน ลดหลั่นชั้นชอบกล ยลอยากนิทรคิดแนบนอน จากบทประพันธ์ข้างต้นคำในข้อใดที่หมายถึงอาหาร
ก. ล่าเตียง ข. เตียงทอง
ค. ลดหลั่น ง. อยากนิทร

7. ฝน: ขนุนเธอรู้ไหมขนมขึ้นชื่อของเกาะเกร็ดคืออะไร
ขนุน: รู้ซิ!!! ก็ขนมหันตราไง อร่อยมากเลยนะ จากบทสนทนาข้างต้น ขนมขึ้นชื่อของเกาะเกร็ดคือขนมอะไร
ก. ขนุน ข. ฝอยทอง
ค. หันตรา ง. มะพร้าวแก้ว

8. สังขยาหน้าตั้งไข่ ข้าวเหนียวใส่สีโศกแสดงเป็นนัยไม่เคลือบแคลง แจ้งว่าเจ้าเศร้าโศกเหลือ
จากบทประพันธ์ข้างต้นขนมสังขยาประกอบด้วยอะไรบ้าง
ก. ไข่ และ ข้าวสวย ข. ไข่ และ ข้าวเหนียว
ค. ไข่ และ สี ง. สังขยา และไข่

9. ลีโอ: ครูค่ะ วันนี้ฟ้าลาป่วยนะคะ
ครู: ฟ้าป่วยเป็นอะไร อาการหนักไหมจ๊ะ
ลีโอ: ไม่เป็นไรมากค่ะ แค่ท้องเสียค่ะ
จากบทสนทนาข้างต้น ฟ้าลาป่วยโรคอะไร
ก. ไข้หวัด ข. ปวดหัว
ค. ท้องเสีย ง. อาเจียน

ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของเด็กจะเพิ่มสูงขึ้นตลอดทั้งวัน ในขณะที่ผู้ใหญ่จะทำได้แย่ลง ดังนั้นสำหรับคนทำงาน จึงต้องรีบทำงานสำคัญให้เสร็จภายในช่วงเช้า เพราะตอนบ่ายประสิทธิภาพการทำงานจะแย่ลง
อ้างอิง :https://minimore.com/b/PE1Ra/12

10. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
ก. เพศกับการทำงาน
ข. อายุกับช่วงเวลาของการทำงาน
ค. เพศกับอายุ
ง. การพัฒนาตนเอง

11. จากประโยคที่ว่า **“ทุกผู้คนที่ได้พบสอนการเรียนรู้ให้แก่ฉัน สอนให้รู้จักค่าของมิตรภาพและคุณค่าของชีวิตมากขึ้นตามวันเวลา”** ผู้พูดต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร
ก. สิ่งรอบข้างตัวเราสามารถให้ประสบการณ์กับเราได้
ข. สิ่งรอบข้างตัวเราไม่สามารถให้ประสบการณ์กับเราได้
ค. ครูคือผู้ให้ความรู้และประสบการณ์
ง. ประสบการณ์เราจะเพิ่มขึ้นตามวันเวลา

ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและกว้างขวางรู้จักคนรอบข้างมากมาย จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเหงา
อ้างอิง : https://minimore.com/b/PE1Ra/15

12. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
ก. ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในสังคม
ข. การใช้ชีวิต
ค. การสังสรรค์
ง. การเข้าสังคม

13. พลอย: แก้มทำไมเธอร้องเพลงไพรเราะจังเลย ใครสอนเธอร้องเพลงหรอ
แก้ม: อ๋อ แม่ฉันเป็นคนสอนฉันเอง
จากบทสนทนาข้างต้น แก้มทำไมถึงร้องเพลงได้ไพรเราะ
ก. แก้มไปเรียนร้องเพลง
ข. เพื่อนสอนแก้มร้องเพลง
ค. แม่แก้มสอนแก้มร้องเพลง
ง. แก้มมีพรสวรรค์

14. ส้ม: คุณรู้ไหมนนทบุรีมีผลไม้ขึ้นชื่ออะไรบ้าง
กล้วย: นนทบุรีของเราผลไม้ที่ขึ้นชื่อคือทุเรียน
จากบทสนทนาข้างต้น ผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดนนทบุรีคืออะไร
ก. ส้ม ข. ทุเรียน
ค. กล้วย ง. มังคุด

อ่านบทความที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15-16

ถ้าเรามองความเครียดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี หลอดเลือดในร่างกายเราก็จะเครียดและถูกบีบให้แคบลง และในระยะยาวก็จะกลายเป็นโรคหัวใจ แต่ถ้าเรามองว่าความเครียดคือการที่ร่างกายเราเตรียมพร้อมให้เรารับมือกับความท้าทาย หลอดเลือดก็จะผ่อนคลายลง
อ้างอิง : https://minimore.com/b/PE1Ra/16

15. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
ก. ความสุข
ข. ความเครียด
ค. ร่างกายมนุษย์
ง. โรคภัยไข้เจ็บ

16. จากบทความข้างต้นสาเหตุที่ทำให้เป็นโรคหัวใจ เกิดจากสาเหตุใด
ก. ความกลัว
ข. ความเครียด
ค. ความสุข
ง. ความน้อยเนื้อต่ำใจ

17. คำประพันธ์ในข้อใดกล่าวถึงอาหารแตกต่างจาก
จากข้ออื่น
ก. ช้าช้าพล่าเนื้อสด ฟุ้งปรากฏรสหื่นหอม
ข. รังนกนึ่งน่าชด โอชารสกว่าทั้งปวง
ค. ซ่าหริ่มลิ้มหวานล้ำ แทรกใส่น้ำกะทิเจือ

18. จากประโยคที่ว่า “หากจะนับว่าเป็นนักเดินทางในความหมายของการท่องเที่ยว ฉันคงไม่อาจเรียกขานตนเองเช่นนั้นได้ เพราะการเดินทางสำหรับฉันดูจะผูกโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับการทำงาน” ผู้พูดต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร
ก. การเดินทางคือการท่องเที่ยว
ข. การเดินทางไม่ใช่การท่องเที่ยวเสมอไป
ค. การท่องเที่ยวทำให้ชีวิตมีความสุข
ง. การเดินทางทำให้ชีวิตมีความสุข

19. เห็นหรุ่มรุมทรวงเศร้า รุ่มรุ่มเร้าคือไฟฟอนเจ็บไกลในอาวรณ์ ร้อนรุมรุ่มกลุ้มกลางทรวง จากบทประพันธ์ข้างต้นให้ความรู้สึกอย่างไร
ก. มีความสุข ข. สบายใจ
ค. เศร้า ง. ปลื้มใจ

20. มัสมั่นแกงแก้วตา หอมยี่หร่ารสร้อนแรง
ชายใดได้กลืนแกง แรงอยากให้ใฝ่ฝันหา
จากบทประพันธ์ข้างต้นกล่าวถึงอาหารอะไร
ก. แกงมัสมั่น ข. ยี่หร่า
ค. แกง ง. แกงแก้วตา

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถ
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1		X			11	X			
2				X	12	X			
3		X			13			X	
4	X				14		X		
5			X		15		X		
6	X				16		X		
7			X		17			X	
8		X			18		X		
9			X		19			X	
10		X			20	X			

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบประเมินความสอดคล้องความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย √ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก
3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา						
1	นักเรียนชอบความชัดเจนของเนื้อหา					
2	นักเรียนชอบเนื้อหาสาระเพราะไม่ยากเกินไป					
3	นักเรียนชอบเนื้อหาในบทอ่านแต่ละประเภท					
	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
4	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะมีขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน					
5	นักเรียนสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ เพราะไม่ยากจนเกินไป					
6	นักเรียนชอบการได้ฝึกคิดระหว่างที่อ่านบทอ่าน					
7	นักเรียนมีความสุขที่ได้ฝึกตั้งคำถามและตอบคำตอบในสิ่งที่อยากรู้					
8	นักเรียนกระตือรือร้นที่ได้ฝึกตั้งเป้าหมายในการอ่าน ทำให้อ่านสิ่งต่างๆ อย่างมีความหมาย					
9	นักเรียนสนุกเวลาฝึกตั้งคำถามในขั้น W					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	วิธีการเรียนด้วยโดยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ทำให้นักเรียนสนุกสนานและเข้าใจการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดีมากขึ้น					
11	กิจกรรม KWL แต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการจับใจความเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ					
ด้านการวัดผลประเมินผล						
12	นักเรียนมีความสุขกับการทดสอบที่เหมาะสม					
13	นักเรียนมีความสุขกับการที่ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ					
14	นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนานกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน					
15	นักเรียนมีความสุขกับคะแนนที่ได้					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

.

ภาคผนวก ข

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ลำดับผู้เชียวชาญ (คนที่)							ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	5	4	3	2	1	S.D.	ค่าเฉลี่ย	
1. สาระสำคัญ								
1.1 ความถูกต้อง	4	5	4	4	5	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	5	4	4	4	5	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปปฏิบัติได้	5	5	5	4	4	0.55	4.60	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	5	0.45	4.80	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน	5	5	5	4	4	0.55	4.60	เหมาะสมมาก
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	4	4	4	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	4	0.55	4.60	เหมาะสมมาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5	5	5	5	5	0.00	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4	4	4	5	5	0.55	4.40	เหมาะสมมาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ลำดับผู้เชียวชาญ (คนที่)							ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	5	4	3	2	1	S.D.	ค่าเฉลี่ย	
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนได้	5	5	4	5	5	0.45	4.80	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5	5	5	5	5	0.00	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.6 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนแบบ KWL	5	5	5	5	5	0.00	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	5	4	0.45	4.80	เหมาะสมมาก
4.2 สื่อมีความเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4	4	5	5	5	0.55	4.60	เหมาะสมมาก
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	4	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4	5	4	5	4	0.55	4.40	เหมาะสมมาก
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	5	5	4	4	5	0.55	4.60	เหมาะสมมาก
โดยรวม						0.20	4.6	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ ข.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่า**น**

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
10	-1	+1	-1	0	0	-0.20	ไม่สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	0	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
22	-1	-1	+1	0	0	-0.20	ไม่สอดคล้อง
23	0	-1	-1	0	+1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
24	0	0	-1	-1	+1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
25	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
26	-1	+1	-1	0	0	-0.20	ไม่สอดคล้อง
27	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
28	-1	+1	-1	0	0	-0.20	ไม่สอดคล้อง
29	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
34	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
35	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
36	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
37	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
38	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
39	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
40	0	+1	-1	0	-1	-0.20	ไม่สอดคล้อง
โดยรวม						0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ ข. 3 ผลประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	สอดคล้อง
7	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
8	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
9	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
10	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
11	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
12	+1	+1	-1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
14	+1	+1	-1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	-1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
โดยรวม						0.84	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน											รวม (330)
	แบบฝึกทักษะที่ 1 (120)				แบบฝึกทักษะที่ 2 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 3 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 4 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 5 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 6 (30)	
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	5.1	6.1	
1	22	25	26	27	27	27	26	26	27	23	25	281
2	20	23	24	23	26	26	26	27	27	24	26	272
3	21	25	26	25	27	26	26	27	27	22	26	278
4	22	26	25	25	27	27	26	27	27	24	26	282
5	21	26	26	25	27	26	27	27	27	21	26	279
6	23	26	27	25	27	26	27	27	27	24	26	285
7	22	24	26	25	27	27	26	27	26	21	25	276
8	23	25	26	25	27	27	27	27	27	22	26	282
9	24	26	25	24	26	25	26	25	27	22	26	276
10	21	24	25	26	27	26	25	27	27	23	27	278
11	20	23	25	26	27	26	25	27	27	23	25	274
12	22	24	25	25	28	27	27	27	27	24	26	282
13	24	26	25	26	27	27	26	27	27	23	25	283
14	20	23	24	25	27	26	27	26	27	22	26	273
15	22	24	24	25	26	25	26	27	27	21	25	272
16	23	25	25	25	27	27	26	27	27	23	25	280
17	21	24	25	26	27	26	27	26	27	21	26	276
18	20	22	24	25	27	26	25	27	27	24	25	272
19	22	24	25	26	27	27	26	27	27	22	26	279
20	26	26	26	25	27	27	26	27	27	23	26	286

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน											รวม (330)
	แบบฝึกทักษะที่ 1 (120)				แบบฝึกทักษะที่ 2 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 3 (60)		แบบฝึกทักษะที่ 4 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 5 (30)	แบบฝึกทักษะที่ 6 (30)	
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	5.1	6.1	
21	24	25	25	26	27	27	26	26	27	21	26	280
22	21	25	26	25	27	26	27	27	27	23	25	279
23	20	23	25	25	27	27	26	27	27	23	25	275
$\sum x$	504	564	580	580	619	607	602	615	620	519	590	6400
$\bar{x}$	21.91	24.52	25.22	25.22	26.91	26.39	26.17	26.74	26.96	22.57	25.65	278.26
S.D.	1.59	1.20	0.80	0.80	0.42	0.66	0.65	0.54	0.21	1.08	0.57	4.13
ร้อยละ	73.04	81.74	84.06	84.06	89.71	87.97	87.25	89.13	89.86	75.22	85.51	84.32

ตารางที่ ค.2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก กลุ่มสูง-ต่ำ	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.71	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.66	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.71	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.61	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.61	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.66	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.61	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.71	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.66	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.61	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.57	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.71	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.71	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่น 0.752

ตารางที่ ค.3 คะแนนแบบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลำดับที่	คะแนนเต็ม 20 คะแนน	
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน
1	8	18
2	9	16
3	11	17
4	8	18
5	10	17
6	7	18
7	10	17
8	9	18
9	10	17
10	9	17
11	11	17
12	9	18
13	11	18
14	8	16
15	7	16
16	10	17
17	8	17
18	9	16
19	7	17
20	8	18
21	7	17
22	9	18
23	10	17
$\sum X$	205	395
$\bar{x}$	8.91	17.17
S.D.	1.31	0.72
ร้อยละ	44.56	85.87

ตารางที่ ค.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ

รายการ		ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะได้ใช้กระบวนการคิดในการตั้งคำถาม	4.83	0.39	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะได้ฝึกสร้างการจินตนาการ	4.22	0.60	มาก
3	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะฝึกการคิดวิเคราะห์	4.39	0.58	มาก
4	นักเรียนชอบการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยเทคนิค KWL เพราะมีขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน	4.48	0.51	มาก
5	นักเรียนสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ เพราะไม่ยากจนเกินไป	4.56	0.51	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบการได้ฝึกคิดระหว่างที่อ่านบทอ่าน	4.65	0.49	มากที่สุด
7	นักเรียนมีความสุขที่ได้ฝึกตั้งคำถามและตอบคำตอบในสิ่งที่อยากรู้	4.69	0.47	มากที่สุด
8	นักเรียนกระตือรือร้นที่ได้ฝึกตั้งเป้าหมายในการอ่าน ทำให้อ่านสิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมาย	4.74	0.45	มากที่สุด
9	นักเรียนสนุกเวลาเรียนโดยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย	4.65	0.49	มากที่สุด
10	วิธีการเรียนด้วยโดยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ทำให้นักเรียนสนุกสนานและเข้าใจการอ่านจับใจความภาษาไทยได้ดีมากขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
11	กิจกรรม KWL แต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการจับใจความเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ	4.83	0.39	มากที่สุด
12	นักเรียนพอใจกับการทดสอบที่เหมาะสม	4.61	0.50	มากที่สุด
13	นักเรียนมีความสุขกับการที่ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ	4.65	0.49	มากที่สุด
14	นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนานกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน	4.61	0.50	มากที่สุด
15	นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ได้	4.69	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.50	0.01	มาก
รวมเฉลี่ย		4.62	0.06	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๐๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายดำรง ศิริมาลา

ด้วย นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๐๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายนำชัย ปัดชาสุวรรณ์

ด้วย นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๐๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายจักริน บุราคำ

ด้วย นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๐๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนิตยา ทองดี

ด้วย นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๐๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางเรไร เพ็งวิชัย

ด้วย นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๒๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ณัชญ์ฐาภา สะตะ, ประยงค์ หัตถพรหม และประสพสุข ฤทธิเดช. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 10(2), พฤษภาคม-สิงหาคม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวณัชญ์ฐาภา สะตะ

วันเกิด 11 สิงหาคม 2538

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 91หมู่ 8 ตำบล บ้านโนน อำเภอ ซำสูง จังหวัดขอนแก่น 40170

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 ศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ. 2565 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม